

Bystřice pod Hostýnem, 25. 1. 2020

přepis besedy s Ivou Adamcovou

Iva Adamcová – Bystřice pod Hostýnem 25.1.2020

Ta pusa patřila i vám. No než bych vás obešla. Děkuju za vodu Sylvinko. Takže jsem zase tady. Já už jsem tady jako doma, to je dobře. Já jsem všude doma, všudezdejší, jak v jedné pohádce se říkalo. A my se hned asi pustíme do práce. Já jsem nedávno zahlídla ten příspěvek na Facebooku, že chcete slyšet informace a muzika, že vás zdržuje, což mě mrzí, protože já tu muziku mám hrozně ráda a mysleli jsme, že vám teda uděláme radost. Tak jo, tak budu zase kecat. Tak se do toho pustíme.

Já vás chci napřed rozesmát, což já ráda dělám a teď mi ten bujón tady utekl, ale já ho najdu, vydržte. Dostala jsem takový zvláštní dopis, který jsem si říkala, že vám možná přečtu až na konci, ale já ho asi zařadím hned na začátek, abyste si mohli krásně zkonfrontovat, že vlastně jste bezodporoví, i když si to o sobě nemyslíte. Tento človíček poslouchá už léta a teď jsem dostala od něj dopis, na který už asi nebudu odpovídat, protože uvidíte sami proč. Říká si Bujón a je to fakt vývar teda.

Šťastný Nový rok paní Ivča. Začnem hned zhurta. Som sklamaný z vás za vaše prednášky, sú spoplatnené. Nakoľko ste všade kecali, že si od nikoho neberiete ani korunu a drístali ste, že pre niekoho je aj 10 korún málo a pre niekoho veľa a zrazu – šup. Druhá vec, ktorá mi vadí a čo ste ma sklamala, keď ste v jednej prednáške povedali, že držíte palce našej prijebanej prezidentke, tak toto ma dorazilo. Ona presadzuje svadby buzerantov, chce k nám navoziť migrantov a chce americké základne na Slovensku a vy poviete, že jej držíte palce. Mal som rád vaše prednášky a fakt som im veril a som moc sklamaný. Tretia vec, ktorú ste vřaveli, že raz bude svet bez peňazí, neviem si predstaviť, ako by to fungovalo, keďže peniaze sú v tejto 3D zemi jediné, čo ľudia chcú a vďaka prachom majú elity ľudí v hrsti. Verte mi, že zadarmo nikto do roboty chodiť nebude, asi ste tým mysleli fyzické, papierové peniaze. Ak ste to mysleli takto, tak s tým súhlasím, už dnes kopa ľudí platí kartou. A plánuje sa v budúcnosti, že peniaze nahradia čipy pod kožu, proste každému dajú čip a v obchode sa priloží len ruka. Ak by skôr, či neskôr k tomu čipovaniu došlo, ľudia sa budú búriť, je kopa takých, čo čipy nechcú. Rád by som vedel váš názor, či si čip necháte urobiť. (Já se poseru. Smích.) Ďakujem vám za názor, aj keď odpoviete, asi sa nedočkám odpovede ja, keďže vašu prednášku nekupujem – som švorc. Polepšíte sa? Peter. (Smích).

Tak a jdeme na vás.

Dobrý den Ivanko, naše láskyplná a moudrá. Byla jste mi moc velkou oporou ve dnech, kdy jsem byla celé dny v oslabení a svou platbou v podobě nemoci se zády na lůžku. A velké díky, že vás máme. Pokud mohu mít dotaz, ráda bych se zeptala, proč mi posílají do cesty muže – sociopaty? Nemám problém v žádných vztazích, jen v partnerských a to se táhne myslím v celém našem rodě. Můžu to řešit nějak jinak a očistit, ať už to nepokračuje dál? Mnohokrát děkuji za názor nebo radu. S láskou vaše věrná studentka duchovního růstu.

Tak, sice neznám podrobnosti, ale už tady slyšíte, že se to vlastně táhne v celém rodu. Princip odsudku, který máte třeba vůči matce, otci, většinou otci, když budeme mluvit o ženě, která má problémy se sociopaty. To se může objevovat v poryvech v celé škále a v rodě. Ale není to tím, tak jak je v bílé magii stanoveno, že se musí čistit uměle celá karma rodu. Uvědomte si, že karmu vytváříte a teď dobře poslouchejte – jenom v přítomnosti a navíc není vaše, dělá to vaše tělo. Toto uvědomění je zapotřebí si skutečně silně vtisknout jakoby do paměti, když víte moc dobře, že je nastavený děj, kdy vás to pustí a kdy ne. Ale neodsuzovat. Stav bez odsudku. Potom samozřejmě probíhají podobné platby v celé rodině, většinou vztahovky a věci, které se odehrávají na druhé čakře a plus přídatná onemocnění samozřejmě. Onemocnění, která jsou pak ve zlosti, v lítostech a podobně a je to zbytečné. Platby jsou potom pro vás dobrou odměnou, kdy si můžete sáhnout až na dno a uvědomit si věci, které byste si neuvědomili, kdyby ta platba byla od vás odebraná. Lidé mnohdy řeší, jak odpouštět. Do minulosti nemůžete odpustit. Dnes vám tady někdo něco udělá, vaše tělo zareaguje a okamžitě se všechno posune do minulosti a už se stalo. Tam se to už stát nemůže, už se odestát nemůže. To znamená, že vy to můžete dokázat jenom v přítomnosti a mnohokrát, sáhněte si do svědomí, si myslíte, že už jste dotyčnému člověku odpustili, ale pak vidíte buď jeho auto, postavené někde za rohem, nebo jeho další ženu, nebo někoho, kdo vám připomene dění kolem něj a cítíte zase takový ten třes toho těla, tam to ještě pořád probíhá, musíte si počkat. A musíte si počkat rádi. Jakmile odmítnete ten svůj třes toho těla a zjistíte, že to ještě není tak čisté, tak si už zase přidáváte nějaké plusy. Vám to má být jedno a to stačí. Takže: Ať mi kdokoliv cokoliv něco udělal, já jsem byla, kdo si dělal. Vzpomeňte si, že jsem vám vysvětlovala, že když jednou umřete, tak budete vědět, kdo vám ukradl pětikorunu z kapsy. Ale zároveň budete vědět, že jste to byli vy, kdo jste tu pětikorunu z kapsy ukradli, protože vaše Vědomí je i v druhých lidských tělech. Vy jste vše, na co se podíváte. To znamená, že já dnes, když se mi děje děj, tak jsem si ho sám učinil, sám jsem si ho vybral, aby se udál a teď poprvé, jako další šanci mám možná čas na to, abych skutečně svým tělem nezareagoval. To znamená - nepřevzal si jeho odpory.

Kdysi jsem vám vyprávěla příběh, kdy když jsem nebyla doma, tak přišli moji dceru navštívit dva chlapi, kteří jí vlastně strčili drogu do pití, aniž by se domluvili a bylo velké štěstí, že jí nezabili. A tenkrát, když jsem přišla domů, tak moje tělo bylo obrovsky vyděšené, protože tenkrát ještě pracovalo se mnou moje tělo, nebyl čas. Teprve jsem skládala zkoušky, kdy jsem mohla vyjít do stavu učitelování. Byla jsem připravovaná. Mé Vědomí to vědělo, ale tělo ještě ne. Bylo na mě oblečené. A tehdy to tělo začalo rvát, mně se úplně vyboulilo břicho a řvalo : Vyhod' je, vyhod' je! Já jsem si propletla prsty, protože mé Vědomí bylo silnější a bylo to připravené, zacpala jsem si takhle zpátky tu bouli na tom břicho a šla jsme udělat opak. Postavila jsem se mezi dveře a řekla jsem jim: Kluci, dáte si s námi večeři? A oni byli vyděšení, nezmohli se ani na slovo, jenom kroutili hlavou, že ne. A když jsem se vrátila k tomu prkýnku, kde jsem tu večeři měla připravovat, tak obě těla vyběhla ven, bouchly dveře a byli pryč. A Petruška stála mezi dveřmi a říká: Jak jsi to udělala? Ty jsi byla s námi v místnosti a vyhodila jsi je. Jejich Vědomí je mé Vědomí. Nejenom Petrušky a těch dvou chlapců, dnes je i mé Vědomí tady se mnou přítomno v tomto sále. Já jsem vašim Vědomím. Moje tělo mlčí, takže já

mohu říct vašemu Vědomí mnoho informací proto, jak máte nakládat se svým tělem a čemu se máte vyvarovat. A rozhodně, když budete odmítat jakoukoliv formu odporu vašeho těla, tak budete naopak posilovat Vědomí hmotné. Takže vám nemá vadit, že si občas tělo popláče, jen mu řekněte: Jen si pobřeč, no. Tím už se od něj oddělíte, už mu řeknete: Hele panáčku, pobřeč si, to nic není, příště to přestane. Jakmile to nechci a mám pocit, že jsem odporoval, jedete v tom dál. Hmota má velmi, ale velmi mnoho takových jemných prozkoušení, než překročíte ten předěl mezi hmotným a božským Vědomím, kterým jste původně byli. Ale už jste blízko.

Ahoj Ivanka. Chcela som sa opýtať, keďže sme všetci jedným Duchom a jednou hmotou, tak pre bielych a čiernych mágov platia rovnaké pravidlá, ako pre ostatných? A to myslím aj v živote na planéte a aj po smrti? A môže sa nejaký vývoj u istých jedincov spomaliť, alebo zastaviť, alebo zrýchliť? Alebo nedá? Ďakujem, s láskou Rózy.

Vývoj je jeden jediný. A je nastavený, takže se nedá ani zpomalit, ani zrychlit. To si pamatujte. Všechno už je vymyšlené ve vzniku jednoho malého vesmíru, což znamená jedné jednotky vesmírné, ve které žijeme a to je také jedna jediná buňka vesmírného těla. To tělo je obrovské a je zbytečné o těchto věcech mluvit, protože by vás to jenom zmátlo. Akorát se v něm dějí stejná pravidla, jako v lidském těle, jak jsem vám vysvětlovala. Proto, když poznáte sebe, tak jak probíhá vývoj ve vašem jednotlivém lidském těle, i s jednotlivými buňkami, pochopíte systém celého vesmíru. A o to jde. Uvědomte si, že když váš vesmír je toto tělo, má stejná pravidla, jako náš vesmír, ve kterém žijeme. Když jedna jediná část bude bojovat proti ostatním, vymyká se normalitě a bude zlikvidována tělem, což je logické. Proto máte žít v pokoře a to, co přichází máte žít tak, jak se děje. Pak vám bude samozřejmě pomoheno, protože vy sami sobě pomáháte a nevíte to. Smířit se s věcmi je ze 3D světa velmi těžké. Jsou zde nastrkována taková zvláštní pravidla, kdy vám jako paňáka nastrčí vaše dítě, kterému se něco děje. Ať je nemocné, nebo vám někdo bere vašeho milovaného partnera, nějaká jiná žena, nějaká nepřítelkyně. Je těžké pochopit, že když ji budete milovat, tak o něj nepřijdete. A ona o něj přijde. Já vím, že pro vás je těžké ještě někdy se něčeho vzdát. Ale ono vám nic nepatří. Až jednou svléknete toto tělo, odložíte s ním děti, partnery, peněženku, konto, stan, bazén, dům, všechno, co jste tady kdy měli a bude to pro vás obrovským ulehčením, proto ta blaženost, která přichází. Je potřeba to dokázat tady a teď. Umět říct: Ano, vzdávám se. Takže pravidla platí pro všechny stejně, jenže právě bílí a černí mágové – pozor, se neumí těchto věcí vzdát. Oni o ně bojují a neumí pokoru. A proto se jim samozřejmě dějí zkoušky, které mají přicházet a ve své úrovni se jim mění pravidla. Teprve na konci třetí dimenze, kdy se umíte vzdát všeho, dostanete všechno. Jestliže jsem vše, tak je logické, že když všechno dávám celku, pak mi svět dává vše. To, co nechci pustit, o to musím přijít. A smířit se s tím. To jsou postupné kroky, které se učí hladina bílé a černé magie.

Ještě jeden krátký dotaz prosím. Když nejsme hmotou, ale Duchem a pocity i myšlenky patří tělu. Jak je to tedy s tím, když nám chodí příjemné myšlenky, které se později ukážou jako práce pro Jednotu? I tyto pocity

a myšlenky, které nás vedou k Jednotě jsou hmotného těla a nepřichází od Nadjá? Pokud bys na tyto věci odpověděla v přednášce, bylo by to moc fajn. Pokud ne, tak nevádí a přeji krásný den, Elena.

Ano, a víte proč? Vezměte si, že vy procházíte...já se většinou zmiňuji o černé a bílé magii, protože další vlastně třídy nejsou pro vás už jakoby předmětné. Tyto 3 třídy stačí. Ale uvědomte si, že dobré i jakoby špatné myšlenky neexistují, existují jenom dobré myšlenky, byť by byly špatné. Protože ony vás vedou k činům, které máte učinit, jinak byste je neučinili. Byť by tyto činy byly zdánlivě špatné, jsou pro vás dobré, neboť při nich sklídíte své zkušenosti a dále už je nečiníte. A je to proto, že jediné Vědomí Boha se rozdělilo do velikých hmotných částek. A vezměte si, že ze začátku útočíte, jste opravdu zvířetem a dost tvrdým zvířetem. To znamená, že když budete požírat ten svět, budete požíráni. Jak by se vám vrátilo vaše chování a vaše činy? Všechno co vystřelíte musíte sklídit vy sami. Proto po čase, kdy se dostanete z útočné černé magie do bílé a začínáte tvořit dobro, vám chodí jakoby dobré myšlenky, jakoby dobré – slyšíte to? Ale jestliže rozdělujete svět ještě na dobro a zlo, sami nevíte, že tedy útočíte a jste vlastně jakoby zlí směrem na to pomyslné zlo, účastníte se boje. Dobro a zlo zmizí teprve tehdy, kdy přijmete věci takové, jaké jsou a pak pochopíte, že byly pro vás dobré, protože když to přijmete, tak ony zmizí. A tento zázrak si ale musíte najít vy sami. Takže i jakoby zlé, i jakoby dobré myšlenky chodí, protože vás vedou do zkoušek. Myšlenky vás vedou proto, abyste nepřišli o jednotlivé zkoušky. Kdybyste si mohli tady uchopit svojí vůli člověka, byl by tu obrovský chaos. Ale vy jste vedeni Jednotou, neboli původním Bohem, rozděleným do jednotlivých částek a tyto části navazují vývojově jedna na druhou.

Krásný večer milá Ivo. Nedávno jsem objevil tvé povídání na internetu a od té doby mi spousta věcí zapadla a začala dávat smysl. Něco se mi jako by potvrdilo, něco naopak zcela převrátilo. Věta, že vše je dáno, je mi velikým pomocníkem v těchto chvílích a jsem velice vděčný. Navíc i moje maminka mi dokonce děkovala za seznámení s tebou a družka Adélka tě také pozorně naslouchá. Většinou se snažím nedávat přicházet odpovědi z nitra, ale říkám si, že když už jsme v této době a máme tě tady, že bych měl využít příležitost a nechat si nějak poradit a pomoci. Jenže vlastně ani nevím, na co se chci zeptat. Trpělivě žiju, co mám žít, někdy je to snadnější, někdy ne a v situaci se ztratím a nechám se strhnout emocí, buď agresí, nebo hněvem. Nejvíce se mi líbí, že to, co říkáš prostě funguje. I když nejraději čtu, poslouchám mezi řádky. Tam se mi zdá, že se lze dozvědět mnohem více. Tam asi bude ten Bůh. Myslíš, že je pro mě nějaká dobrá rada, nebo se podívat dovnitř mé bytosti, co tam ještě visí? Přiznávám, někdy se cítím zmaten. Budu se moc těšit na odpověď, ale není nutné spěchat, třeba jsou bytůstky, kterým má být odpovězeno dřív. S pokorou Jindřich.

Jindřichu, já se dívám do bytostí pouze na pobytu, protože víc už nedávám. Moje práce je dost široká a věř mi, že mám strašně málo času, takže už i na pobytech a to vy víte, pokud jste se účastnili někdy, stejně se buď odehraje pouze jedna, nebo dvě čakry – u

takového velkého množství. Není to nutné. Víte, tam jde o to povídání, o to vyprávění. I u toho aurického sezení jsou nejdůležitější příběhy jednak mé a jednak druhých lidských uší, které vlastně slyší příběhy druhých bytostí. Protože vy máte podobné stavy, oslovují vás vaše vlastní příběhy a mnohdy, když pak zopakujete svoje vlastní věty, tak zjistíte, že sami sebe neposloucháte, co říkáte.

Nedávno jsme si povídali ve skupině a tam jedna perfektní paní, která říká, že má problém s komunikací se svým mužem tam řešila sekretářku a to se mi moc líbilo. A říkala, že první sekretářka byla úplně úžasná a ta druhá, že jí nejde pod fousy, protože u té první nemusela říkat nic. A když jsem jí řekla: Slyšela jsi, co jsi teď řekla? A ona odpověděla: A jo. Takže vidíte, řeší nekomunikaci s manželem, ale sama mlčí, protože nechce raději říkat nic, aby ten druhý věděl, co má dělat. Jsou věci, kdy dohoníte sami sebe, až když se chvíli zastavíte. Je to důležité poslouchat sám sebe, protože zjistíte, že i ve svých řečech najdete odpověď.

Krásný večer Ivanka. Počívám Přerov, besedu a keďže sme jedna nádherná energia, tak ako je možné, že vďaka telu si neuvedomujeme svoje Božstvo, keď aj hmota je Boh. Keď je všetko Boh, tak ako to, že sa nám v hmote dejú ťažkosti? Ďakujem, prajem krásny večer, Rózy.

Podívejte se, když budete jenom Vědomí Boha, tak si sami sebe nikdy nebudete uvědomovat. Abyste si sami sebe uvědomili, musíte něco prožívat. A k tomu slouží hmotná složka, která se automaticky vyvine na prahu třetí dimenze. A je to pouze to, že ten vesmír zchladne. Je to fyzikální vlastnost. Tím, že zchladne, tak se vytvoří ostrůvky, to jsou planety, na kterých se velice dlouho vytváří vývoj a v nich je to Vědomí, naše Božské a společné uvězněné. Je uvězněné velice dlouhou dobu, kterou vy v tom stavu bez ega nevnímáte jako dlouhou dobu. Vnímáte jí, ani zvířata nevnímají vůbec čas, vy vnímáte čas pouze, když se vám narodí ego, v takzvaném vývojovém stupni člověka. A i tehdy jste zvířátka. Jste zvířátka do té doby, dokud se hmota požívá. To znamená – útočíte negativními emocemi jeden na druhého. Ze začátku vraždíte. Děláte neuvěřitelně drsné věci, protože vycházíte ze základu zvířat. Ve vaší první, druhé a třetí čakře ještě žijí prapůvodní pudy. Pudy rozmnožování, pudy sebezáchovy a ještě různé poryvy, které dodnes lidské tělo používá. Teprve tehdy, až začne jistá délka časoprostorové křivky a poskytne vám porozumění, že se vám dějí různé jiné věci a proto se vám děje jakoby drama ze světa, abyste pochopili, že ty věci, které vám dělá svět nejsou hezké a sami je nedělali. A to trvá velmi dlouho. Na to tu máte 500 životů jako člověk, než zjistíte, že jste vším a tou hmotnou složkou ne. Ta vám pomůže pouze se – a teď dobře poslouchajte, narodit jako Bůh. Vy jste se ještě nenarodili, pokud máte odpory těla, třeba malé, ale ještě ne.

Když jsme byli nedávno s Juráškem v Trnavě...Jurko jsi tady někde? A mluvili jsme o Bibli, tam jsem odpovídala na tento dotaz, kdy šest dnů jsem stvořil svět a sedmý jsem odpočíval. Ano, je tam minulý čas. Protože celý vesmír je už hotový, on je vytvořen, proto ten minulý čas tam figuruje. Ale vy jste se ještě nenarodili, ještě pořád vy jako Božství pracujete ten šestý den. Abyste mohli ten sedmý odpočívat, hmota zmlkne a postavíte se na ní a konečně můžete začít tvořit. Budete tvořit práci, kterou nebudete v

té době považovat za práci, ale za štěstí, že ji můžete konat. Člověk 3D odmítá být v práci, on tam musí být a musí vydělávat peníze, protože systém peněz existuje. Proto tělem hýbou různé odporové stavy, jako je lenost, vyhýbá se věcem, které nemá rád. Dokud zjistíte, že práce není jakoby dobrá, tak budete muset naopak pracovat.

Já znám jednu ženu z Ameriky, která celý život tvrdila, že nikdy nebude pracovat a že ji vždycky bude živit manžel. Takže žádný nikdy nepřišel. (Smích). Aby si to odmakala. Už je naštěstí v důchodu, takže už to přišlo. Ano, takže toto je má odpověď.

Zdravím tě zlatíčko naše. To je krásné. A jsem ráda, že se s tebou můžeme zase setkat a pár hodin strávit. Ivanko, můj první dotaz se týká zdravotního problému, který se nazývá tinitus – pískání, šumění a jiné zvuky, které člověk bez přestání slyší v jednom nebo obou uších. V posledních letech jsem se setkala s několika lidmi, které tento nepříjemný stav trápí. Chápu, že je to stav 5 komunikační čakry, nejde však o bolest, ale nepříjemný stav, který člověku nedá pocit ticha. Léky na to nezabírají, člověk se s tím zvukem musí naučit žít a ještě něco pochopit. Jde také o platbu, když to není bolest? Nebo to má nějaký konkrétní význam?

Ano, je to platba, která ještě naopak vás přichází něco donutit. Dívejte se, když nebudete chtít slyšet léta manžela nebo manželku, nebudete poslouchat svoje rodiče, budete si dělat, co chcete záměrně a na just, tak budete muset poslouchat aspoň zvuk, který přichází a neodchází. Už si ťukáš Aničko na hrudníček, já to vidím. Ano, ano, ano, jako ti neposlušní poslouchat se musí naučit. A třeba i ten tinitus. Takže jako zapracovat na tom. Já vím, že to je nepříjemné, ale tyto zvuky opravdu vám vytváří něco, co vám naopak pomáhá. Jak si budeš myslet, že je to špatné, že se to děje, zas to nebudeš chtít slyšet, bude se to udržovat. Já znám člověka, kterému pomohla homeopatie, ale napřed se musel naučit poslouchat. Tak první krok, jo? Ten máte jasný, tak na něm pracujte a pak možná přijde pomoc.

Druhá otázka se týká takzvané poslední platby. Zda má vždy pravidlo hodně těžkých nemocí, jako je třeba rakovina, nebo naopak, ta to třeba ani tou poslední být nemusí?

Ne, nemusí, to může být třeba i nějaká drobnost nebo dlouhodobá únava. To nikdo nikdy neví. Navíc vlastně i platby jsou nastavené a nikdo nikdy neví, za jak dlouho přijdou. To znamená, že platby třeba před 20 lety můžete platit dnes, ale mezi tím jsou platby přijaté odpory pozdější a ty už jsou třeba dávno zaplacené, ono se to totiž týká celého osudu, jak se to hodí pro vlastně děj osudu i mezi vámi. Vezměte si, když jste pak nemocní, v tu dobu ve vývojovém stadiu kolem vás budou třeba 3 vaše děti, manžel, sestra, rodiče. Někdo vás bude litovat, někdo se bude chovat naprosto perfektně, někdo vám to bude přát, někdo se bude zlobit, že se o vás musí starat. Tam jsou různé varianty, které jsou připraveny zrovna v nabídce pro konání vašeho okolí, takže vždycky i ta vaše nemoc je blahodárná pro okolí. A podle toho, jak ji odmítáte...máte jenom konat. Přijmout samozřejmě svoji nemoc, nezatěžovat hodně to okolí, i to okolí by

samozřejmě mělo konat jenom tělem a úplně v klidu přijmout, že jste nemocní, že teď je doba, kdy se vlastně máte věnovat jeden druhému. To je všechno.

No a třetí otázka je z kategorie zvědavých, jen okrajově. Na některé z nedávných besed jsi vyprávěla o tom, že pes se často podobá svému páníčkovi, což mě vedlo k úsměvu, protože jsem si toho skutečně několikrát taky všimla. Dovětek však zněl, ať se raději neptáme, jakého jsi měla pejska ty. (Smích). A jakého pak? Já mám pocit, že dříve jsi snad mluvila o jezevčikovi, to by ale popíralo podobu. (Smích).

Ano, já jsem měla jezevčíka, ten byl strašně vzteklý, ale já jsem nebyla jeho pánem. Tak to za prvé, to byl můj první pes a za druhé to byla taková ukecaná fenka a té jsem tedy byla podobná. Byla černá, ušatá, byl to trpasličí knírač a byla taková fakt sladounká. Ona teda už byla uňafaná, já taky teda hodně kecám, ale ona štěkala jenom do té doby, do které jsme pozvali toho dotyčného člověka, nebo návštěvu k nám. Pak přesto, že ňafala, tak si mu vyskočila na klín, opřela se pacičkami, olízala mu nos a stočila se u toho cizího člověka na klíně a usnula. Tam jsem se tedy viděla jako... Teda to ne, že sedám každému na klín, když přijde na návštěvu, tak to ne, to si nemyslete teda, jo?

Měj se krásně a buď pořád tak krásně rozchechtaná. Mám tě ráda. Jana. P.S. Ještě jeden dotaz, na jedno takzvané moudro. Zní mi v hlavě již pár let trošku jinak. Bůh nám naloží jenom tolik, kolik uneseme. Nebo snad Bůh si naloží jenom tolik, kolik unese?

No, obojí je pravda. Protože si vybíráme samozřejmě ten svůj další kabátek, který už je stanovený v celém průběhu, takže obojí je pravda.

Ahoj Ivanko, prosím mohla bys mi povědět, proč si do života přitahují partnery, kteří jsou až příliš závislí na matce nebo dospělých dcerách? Děkuji moc za odpověď.

No, začneme odpory, jo? Když jsou odpory a nemáš je zvládnuté, tak se opakují. Jestli k tomu máš odpor, že tvůj partner je závislý na své matce a ta matka ti vadí a ještě tam je i závislost na těch ženských prvcích, takže i na dcerách, tak pak znova přijde někdo druhý. Když vám budu říkat prohlášení na čakrách, tak tam uvidíte vlastně, že musíte opakovat, ale pozor, děláte si to vy sami. Ano, vy tvoříte naprosto všechno, což si neuvědomujete. Protože vy hledáte svoje vlastní Vědomí a pokud já mám odpor k tomu, že ten partner to má a i k té matce, tak i ty jsi Vědomí té matky a ty jsi Vědomí toho partnera i té dcery, a jestliže to není všechno zkoordinované, nepochopila jsi systém a musí se opakovat. Takže miluj matku svého partnera. Teprve tehdy, když ji budeš milovat a budeš jemu rozumět, že on ji potřebuje, tehdy se začne všechno narovnávat. Ne tvým bojem. A na toto je zapotřebí nějaký čas. Než to pochopíte a než to dáte, protože Satánek je moudrý, takže nějaký čas se naopak může stát, že ta matka bude přitvrzovat a partner taky, bacha na to. Ale pak jste zase mistři. To jo teda.

Ahoj Ivanko, poslouchám tě už od začátku a s tvým učením plně souzním. Hodně jsem pochopila a také odložila a ještě některé věci zůstávají. U některých jsem schopná reakci zmírnit nebo zastavit, ale někdy se to nepovede a když přijde lítost, snažím sebe neposuzovat a lítost poslat pryč.

Prosím vás, neposílejte nic pryč, to je další odpor. Klidně, když přijde lítost, tak už jsem to dneska říkála, usmějte se na ni a řekněte: Jen si pobřeč. A oslovte se svým jménem, teda jménem, za které se doteď považujete, protože to nejste vy. Vy jste Vědomí žijící v těle svého jména. Když budete tu lítost posílat pryč, to je něco, jako když bílí mágové posílají lásku. A ta se posílat nedá. Vytvářejí tím odpor a neví to.

Uvědomuji si totiž hru svého těla, že i ostatní zúčastnění potřebují, abych se k nim tak zachovala. Všimla jsem si už dřív, že se můj skafandr chová podle okolí. Třeba když jsem chodila do školy, tak jsem se chovala jinak, než později v práci a také jinak doma. Když byl po letech se třídou sraz, chovala jsem se podobně, jako před lety. Je to sranda.

Ano, protože vy tam jste i proto, že vaše Vědomí v druhých lidských tělech taky potřebuje prozkoušet. Já vám třeba řeknu dejme tomu prohlášení, na které?...třeba na druhé čakře, kde jsou vztahovky. Tak dobře poslouchajte, tam budete vidět ten odraz od vás směrem ven. Takže...

Prohlášení k druhé čakře:

Otče, mé vlastní Vědomí, prosím odpusť mi odpory těla mého jména, které jsem si přivlastnil v domnění, že tímto tělem jsem. A tedy já, Vědomí Boha celé této planety oživuji tuto celou planetu a jsem celý, celičký přikrytý i hmotnou složkou. A proto i všechna má hmotná těla, za které se jako člověk se jménem nepovažuji, jsou oživována mým vlastním Vědomím a přicházejí mi učiniti činy, které mi nemají vadit a proto potřebuji odolat těmto činům, které mi podvrhuje tělo mého jména, za které jsem se považoval. A i já druhým lidem jsem musel činit činy své, protože i já jsem musel dát novou šanci mým druhým Vědomím ukrytým pod druhými lidskými těly a tvářemi a jmény, aby i oni dovedli odolat odporům, které jim jejich tělo nabízí. A nejsem proto špatný. A i já jsem se narodil do tohoto těla a procházel jsem mnohými situacemi, abych se naučil, aby tyto situace mně nevadily, vždyť jsem se v těchto situacích mnohému naučil a dnes proto jsem takový, jaký jsem.

Proč byste si měli dělat výčitky? Že jste někdy dávno někomu něco udělali, když tady už dnes nic nikomu neděláte? Vaše realita je jenom v přítomnosti, ale jakmile si učiním dneska výčitku, že jsem tehdy něco udělal, už v přítomnosti nejsem, ale jsem v minulosti a řeším něco, kam nemohu šáhnout. Anebo řeším něco v budoucnosti, čeho se bojím, kde ještě nejsem a Bůh ví, jestli tady budu. Budu, ale jenom jako Duch. Takže vidíte, že máte jenom žít teď. Strach třeba ve skutečnosti vůbec neexistuje, strach je v budoucnosti a tam ještě nejste. Takže stačí, když přijde strach těla a vy si řeknete: Vždyť se to ještě neděje. A většinou je to proto, že jste někde v minulosti byli zablokovaní

dějem, který vám někdo učinil a vy máte strach, že vám to někdy v budoucnosti zopakuje. Hmota si s vámi dělá obrovské nádherné psí kousky, kterým pak podléháte. Tak prosím vás, zachovejte vždycky klid a budete vědět, jak se chovat. Čteme dál...

Ivanko, co ale vážně neumím je spravedlnost. Už od dětství jsem trvala na spravedlnosti mezi mnou a sestrou, ať už hmotně nebo nehmotně. A to se mamince dařilo. Nebo mi stačilo, že jsem viděla, že se o to snaží. Nyní jsem v situaci, kdy se mi to krásně ukazuje. Tchýně, manžel je prvorozený syn a druhého syna privilegují už od mala. Vychovali ho tak, že neumí stát na vlastních nohách. Problémy za něj dodnes řeší oni. Dávají jeho rodině nejen větší pozornost, ale také peníze. Dokonce se to přenáší i na jejich vnuky, což je právě to, co neumím přijmout. Já pak k tomu něco řeknu, jo? Vnučku od švagra mají totiž také výš než naše 3 syny, ať už se to týká přístupu, nebo obdarovávání. Když se zeptám manžela, jestli mu to v určitých situacích nevadí, řekne, že už to neřeší, že už je na to zvyklý. A vážně vypadá, že se tím nezaobírá. Výborně, budeme pokračovat. Říkám si, že když je to jedno jemu, tak mně to tedy může být u prdele, ale není. Ano, to je tvůj odpor. (Smích). Snad je to tím, že jsem ve znamení panny. Je mi jasné, že mi to tchýně hraje proto, že to neumím přijmout. Stejně mě to hlodá, že by měli dostávat všichni stejně. Chtěla bych to opustit, aby se děj neopakoval, nebo abych to ještě nedělala svým dětem, protože to bych vážně nechtěla. Děkuji za odpověď a za to, že jsi. Jsi moje, takže všech, Katka.

Kačí, do prdele...(smích). Dívej se, jo? Když ti někdo bude dávat horem dolem, tak ti taky bude kecat do věcí. Je to pravda? Vy krásně umíte kývat, že jo? Uživej si svobodu, nepotřebuješ dostávat víc než druhá rodina. Tvůj muž se s tím smířil, ale pozor, ona existuje totiž jenom spravedlnost božská. To už jsem vás přece učila. Spravedlnost lidská neexistuje a věřte mi, že vás dohání všechno, co jste kdy v minulosti žili a sami dělali druhým lidem. Dostanete se do skutečné spravedlnosti a vidění a třetím okem tím, že přijmete to, co se děje, že je takto spravedlivé. Protože v opačném případě, když tě to ještě vlastně nahlodává jakoby ucho, to je tvůj odpor, tedy Satánek ti tvrdí... Tady nemůžeš dosáhnout absolutní spravedlnosti v hmotném světě. To nejde. A trvat na tom je tvým odporem, který ti zbytečně drtí tělo a jednou si to zaplatíš. Tvůj muž to nádherně vyřešil. Máš vedle sebe dobrého učitele. Mělo by mu to být jedno, naopak – měl by vidět ty výhody, které tam jsou - větší svoboda. To, že mu potom ty rodiče nemluví do výchovy, do manželství, do ničeho. Ano, když budu ten, kdo bude dostávat a budu spravedlivý, tak se pak s bráchou tajně rozdělím. Ale to už je jiná záležitost. Ale jsou věci, které se dají vyřešit absolutně a lehce, jenom pokorou. Takže super, smířím se s tím. Nelituj ani svoje děti, protože tvoje děti, když dostanou míň, budou víc umět a budou se víc snažit a možná budou víc pracovití a víc budou vlastně spoléhat na své vlastní zápěstí a pracovité ruce a nohy než ti, kteří budou jenom neustále dostávat. Nauč se vidět výhody ve všech věcech. Tehdy odpory zmizí automaticky. A žádná kritika vůči těm rodičům. Každý rodič musí jednou zjistit, že když jednomu dítěti bude dávat

víc a druhému míň, že tomu, komu dával víc uškodil a komu dával míň, prospěl. Na to nikdy nezapomeňte. Takže vy jste na tom vlastně líp, no do prdele.

Milá Ivanko. Co si myslíš, že nás lidi budou chtít čipovat čipy jako zvířátka? Ale jděte, už zase. I když to prý nebudeme chtít dobrovolně, tak nás přinutí systém. Čip upraví klidně během očkování nebo při hospitalizaci v nemocnici. To už nás budou ovládat jako hračky na dálkové ovládání? Měj se moc krásně a děkuji, že tě máme.

Hele kočička, to bude asi holka. Už jsi zase v budoucnosti? Je to teď? Rozhoduješ se teď, jestli tě budou čipovat? Možná, že se toho ani nedožijeme. Teď jsem chtěla říct nedožiješ, ale radši jsem tam řekla to množné číslo, aby jsi se nevydělala. (Smích). Není to jedno? Co bude, bude. Řeš teď věci, které jsou tady a nenech se vyděsit strachem, který různě na vás vystrkuje růžky v podobě zvědavosti po různých internetových stránkách a webech, které jsou evidentně jakoby satansky naplněné, to znamená veškerými odpory a strachy naplněné. Vykašlete se na takové kydy. Teď jsem nečipovaný, tak si to užiju. (Smích). Užijte si svobodu. Pamatujte si, když se na to budeme dívat z pohledu Boha, tak jste vlastně očipovaní, protože jsme celek, že jo? A pozor, Satan i Duch ví naprosto všechno o celém ději, což si dneska neumíte představit, takže zapomeňte na takové blbosti.

Dobrý den Ivanko. Co si myslíte o umělém oplodnění? Děkuju, že jste, Bára.

No to je super šance, ne? Ano, mechanika těla není ničím špatným. Dneska to jde, tady je ale jiný jakoby ne zádrhel, to bych neviděla jako zádrhel, protože když se samozřejmě necháte oplodnit po různých zkouškách nebo době, kdy se snažíte o oplodnění sami a nejde to... Někdy stačí počkat na dobu, kdy opravdu...a když se potom rozhodnete o umělé oplodnění, jde o to, jestli je vajíčko i spermie vaše, což je naprosto ideální stav. Pak ještě existují varianty, kdy vajíčko není vaše nebo spermie nejsou vaše, což už je i vaše rozhodnutí, že je to tak dobře, když to dítě chcete, ale uvědomte si, že v této chvíli zase si na sebe berete zodpovědnost a nevíte to. Kdy se může stát...neznáte DNA a vlastnosti, které přicházejí. Ale pokud se to má stát a to dítě se má narodit, tak je to vaší dobrou školou, kterou máte projít a naučit se vlastně řešit problémy, které tam přicházejí a věřte mi, že se všichni učíme. Když si najdete partnera, tak víte, jaké má vlastnosti nebo jaké vlastnosti jsou v rodině, takže předpokládáte, že takové vlastnosti bude mít vaše dítě, protože je kombinací DNA vašeho těla a těla partnera. Ale když už tam je ve hře i jiné DNA, které neznáte, neznáte jeho charakteristiku, tak je velkou šancí, že se může objevit i věc, kterou budete řešit a bude to pro vás velkým překvapením, ale já osobně mám překvapení ráda, tak klidně do toho jděte, když po dítěti toužíte. Ale je to naprosto v pořádku, protože to je pouze mechanika hmotného světa.

Mám vše. Peníze, rodinu, zaměstnání a nejsem šťastný. Nevím proč. Říkám si, to je vše, co mi svět nabízí? To není mnoho. (Smích).

Zkuste se přejmenovat na Šťastného. To je blbá odpověď, co? Co si pod štěstím představujete? Člověk nebude šťastný, když mu nebude stačit, co má. Třeba vám nalhává Satánek, neboli hmotné tělo, že se třeba nudíte. Nebo, že chcete zažít nějaké zážitky, které jsou extrémní, to budete muset zjistit vy sám. Protože tady je nějaká nespokojenost. Nespokojenost s něčím. Je jedno, jestli někde v minulosti v rodině, co se odehrávalo. Možná, že vám někdo chybí. Člověk nemůže být šťastný jenom tím, že má peníze a rodinu a děti, když chce ještě něco navíc. Mnoho lidí se snaží o kariéru, o růst. Ne. Obvyčejný život je ten nejlepší, který je a věřte mi, že i práce, kterou vy děláte, vás má činit šťastným, i kdyby jste myli nádobí nebo okopávali zahradu. A pokud to tam nemáte, je jasné, že se ještě něco bude dít. Ale teď vám něco řeknu. Pokud nejste šťastní s tím, co teď máte, stoprocentně si buďte jistí, že bude hůř, abyste si vážili tohoto klidu. Takže pozor na to. Člověk přijde na to, že byl vlastně šťastný, až když o to přijde. A tohle je riziko, které teď podstupujete. Takže rekognoskujte svoje tělo, co vám podbízí a pozor na to.

Ivanko, jaký máš názor na energii pyramid? V rodině máme bratrance, který je vyrábí v různých velikostech z různých materiálů. Ukládá v nich tekutiny i potraviny. Osobně jsme zažili změnu chuti k lepšímu a delší výdrž potravin. Zkouší i léčebné účinky, lidé mu účinky potvrzují. Ďakujem, Janko.

Ano Janko, pracuje to, ale já jsem kdysi vysvětlovala, že vy jako člověk, dokud podléháte hmotě, to znamená do úrovně hmotné roviny, která se objevuje na třetím oku, to znamená na šesté čakře, tak vy vypadáte jako pyramida postavená na špičku. Jo, tak obráceně. A teprve tím, že se vám otevře jakoby třetí oko a zemřou vám odpory, negativní útoky na svět, tak se otočíte, stáváte se Bohem. Už jsem vám vysvětlovala dříve, že ve hmotě je všechno obráceně. Tady děláte všechno obráceně, aby jste s ní neutíkali a abyste samozřejmě odporovali. To znamená, když se narodí dítě, radujete se, ale jeho čekají těžké zkoušky, protože každý se sem přijde něco naučit a ve 3D je to velice náročné a musí se prokousat různými stavy, které jeho tělu ve vývoji pomáhají. To znamená, že každý ve 3D tady trpí nějakým způsobem. Když umíráte, máte samozřejmě pud sebezáchovy, který vás nutí, abyste tady zůstali, protože každý, když by tady nechtěl být, tak by skákal na druhou stranu a tím byste se nic nenaučili, proto ho máte. Považujete se tedy za hmotnou složku a považujete se za smrtelné a konečné.

Obrácená je varianta ta, že nejste hmotnou složkou, je to pouze vaše dočasná lodička, na které tady plavete a vaše nesmrtelná část je neustále přítomná a nikdy neumírá. Takže vy nikdy nemůžete umřít, jenom se svlečete a pak se zase za nějaký čas obléknete. Takže vidíte, že všechny věci, které vás takto udržují tady, tak se dějí obráceně, proto ta pyramida je na té špičce. Ale jakmile prohlédnete a složíte ve svém vývoji spoustu zkoušek a dostanete se do stavu, kdy se to třetí oko otevře, postavíte se do pyramidy a tehdy už jste oživováni přesně tak, jako ty umělé pyramidy tady. Ale tady je to makačka, že? Protože v bílé magii, když si uměle něčemu dáváte energii, tak ano – chutná to lépe, všechny věci pod touto střechou mají lepší vlastnosti, dokonce třeba i koně zraněné nebo unavené po dejme tomu nějakém závodě, když to zkoušel tenkrát pan Váňa, ten jockey, takže se jim hojily rány líp. Opravdu to pracuje, ale nemůžete nad světem udělat

jednu velkou pyramidu, to nejde. Je to ještě usilování, jakoby z něčeho se vymanit, ale vy se k tomu potřebujete dostat vývojem, abyste byli trvalou a stabilní pyramidou. Takže ano, pracuje to, ale je to ještě úsilí a namáhání. Záleží na vás, jestli to budete využívat nebo ne, to je jedno.

Když milujete 2 ženy a představa, že jednu opustíte a ona bude mít někoho jiného je strašná, i když si za tuto situaci mohu sám.

Bacha, může být hůř, můžou být 3, 4, 5... (smích). To jsem zase žertovala, tak doufám, že jsem zrovna vás rozesmála teda. Dívejte se. Když budu skutečně milovat, tak nebudu mít negativní emoce. To znamená, jestliže miluji jednu ženu a jsem jejím partnerem, tak jí nebudu ubližovat, nebudu dělat věci, které by jí ranily. Vám ale Satánek nalhává, že milujete 2 ženy, ale oběma ubližujete. A hlavně sobě ubližujete, protože ani jedné se neumíte vzdát. A když už byste se jedné vzdal, tak budete litovat tu druhou a budete si vyčítat, že jste jí ublížil, takže trháte i sebe. Ideální by bylo, kdybyste se rozhodl a zkrátka se té jedné vzdal a nebo raději obou. Jestli to dokážete. To už je zkouška na vás. Víte, jste jedno jediné Vědomí a jestliže ublížíte druhému Vědomí, bude vám ublíženo, takže tady vidíte, jak vás dohání váš vlastní zájem o 2 hmotné jednotky. Teď jsem to řekla tak jako nehezky, ale fakt jako může být i hůř. Jestliže jste všechno, tak všechno děláte sobě. Dovedete si představit, co vás jednou bude čekat? Je zapotřebí se rozhodnout a pak to ukončit. Jedna z nich byla první, že? A možná, že s ní máte i děti. Já bych si to hodně rozmyslela, být na vašem místě. Vy můžete člověka milovat dál, ale jenom v sobě, aniž byste ho třeba do konce života neviděl. Jenže to zase nepřipouští vaše tělo. Chcete být blíž, že? Já vím, že je to náročné, ale strašně se vám uleví, až se rozhodnete. A pak pozor, může zase přijít tělo a bude vám házet lákadla, nabídky, vyčítky, různé jiné věci. To už si budete muset srovnat vy sám.

Jak se vyrovnat s nevěrou ženy, kterou udělala. Máte tu nevěru několik let v hlavě a nemůžete se jí zbavit. Děkuji.

Mně připadá, že to je stejné písmo. (Smích). Vidíte to? To, co jste odsoudil, tak budete muset dělat sám. Pokud byste to byl vy, ale asi ano. To svět si vás dohání, bude vás vždycky dohánět. Hlavně se nemstít. Já jsem vám vysvětlovala, že vstup do učení je ve 3D i zamilovanost. Ano, vy se zamilujete, tělo hodí takové to wau, ty oči, ach to auto...ono jsou různé varianty. (Smích). A je to. A teď toho člověka chcete, milujete ho. Až když to zacvakne, zjistíte, že ani ty oči, ani to auto nepomáhá, co má všechno za negativní vlastnosti a co se odehrává. Takže rozumím tomu, ano, já budu rozumět tomu, když můj muž, kterého mám, se někde zamiluje. Protože vím, že je to na něj zkouška. Ale teprve tehdy, kdy to přijmu a porozumím tomu, že on za to nemůže, že se to zkrátka jenom stalo, tak on mě neopustí. Protože já budu Vědomím i té druhé ženy, i jeho. Jakmile proti němu budu útočit, roztrhne se mi Vědomí a budu tak nepříjemná, byť se budu snažit být příjemná, že on mě jisto jistě opustí, protože mu se mnou nebude dobře. Tyto varianty si zkoušíte v průběhu mnoha životů, než se je plně naučíte a než je plně pochopíte. Takže prosím vás, snažte se, ale rozhodně nedělat věci...Ano, jestli tu ženu mám rád a chci s ní být, musím vědět, že někde škobrtla. Každý z nás musí někdy škobrtnout, abychom pochopili druhé lidské škobrtnutí. Pokud se neustále

vracíte do minulosti, že to udělala, nebude to hezké soužití, protože pořád nebudete v přítomnosti a furt se budete hrabat někde, co už dávno není a tu ženu to jednou přestane bavit, takže to udělá podruhé, potřetí anebo zabalí kufry a odejde. A nikdo se jí nemůže divit.

Jaký je smysl života, když neustále člověk svým způsobem devastuje planetu?

Ano, je to ve smyslu života tím, že člověk sám, který je ve 3D – vezměte si, tady jsou lidi, kteří ani neumí vyhodit papír do košíku. A jsou lidi, kteří třídí odpad. Pak jsou tu věci, které vypadají, že ze začátku nedevastují planetu, ale pak se ukáže po čase, až když se to rozjede, protože je nás tady víc, že devastují. To nikdy nebylo úmyslem. Taky jste si nemysleli, že jednou nás tady bude tolik, že tu planetu takto znečistíme, že jo? Takže tady nejde o úmysl, ale uvědomte si, že člověk se má poučit ze svých minulých činů a to se děje. Takže i ta devastace je v plánu, aby se mohla narovnat. A i ta se jednou vyřeší. Ale vyřeší se v určitém čase, který je připraven. Už dnes je spousta nápravných a opravných věcí, které mohou planetu očistit, které se teprve připravují, ale běžná veřejnost o nich ještě neví.

Ahoj Ivanko. Je možné, že mě to táhne k poměrně pro mě nevhodnému partneru, se kterým se spíš jen trápím, nespím a podobně? Proto musím něco pochopit a zpracovat? Je pravda, že mi na něm dost věcí vadí.

Bože...Ano, ono vás to k němu táhne a teď jsem říkala, že vstup do učení je takový ten impuls: Ježíš toho miluju, toho potřebuju. Ano. Napřed to jsou strašné dardy ze začátku, když se začínáte inkarnovat, později máte hodně, hodně zkušeností a když je naplníte, tak už jenom uvidíte, i kdyby vypadal jak Delon ve svých nejlepších letech, ale projevíly se u něj vlastnosti, které by vám neseseděly, tak do toho ani vteřinu nepomyslíte, že půjdete. Takže tady jde o to, že když už dneska vám něco na tom partnerovi vadí, už bych do toho nelezla. A to táhnutí, to bych si teda odpustila, teda mimochodem jako jo?

Občas si říkám, zda to má význam se takhle trápít, jestli by nebylo lepší to úplně ukončit.

Já myslím, že byste si to neměla říkat občas, ale furt. (Smích). A pak se hlavně poslechnout.

A pak si zase myslím, pokud to nevyřeším s tímto, podobní partneři se budou opakovat.

Ne, vy se jenom neumíte rozhodnout. Do prdele, tak se rozhodnu, ne? Jestli mi vadí, tak k němu nejdu. Když příště zase přijde takový, tak zase bude mít takové blbosti, tak zase k němu nepůjdu, to je úplně jednoduché. Akorát se potřebujete rozhodnout, co vlastně jako chcete, nebo nechcete. Když už se dneska trápíte a ještě nejste spojeni třeba dětmi, nebo něčím jiným, tak to už je teda šílenost, když už dnes...Co bude potom? To je nesmyslné.

Je možné, že pokud mi přítel přestane vadit, budeme spolu moci zůstat, nebo se s ním pak v klidu moci rozejít?

Furt vám ten Satan tam zasahuje. Takže když už se zase rozhodnete, že teda rozejít, tak zase: Je možné, že to tam bude? To vám pořád nahlodává takovou tu nerozhodnost: Budu – nebudu, budu – nebudu. Rozhodnout se a to je to, co je dobře. Buď tam vlezte a prožijete si pekličko, které pro vás bude dobré, protože příště už nebudete nerozhodná, ale to už třeba zase můžete mít děti a spoustu jakoby dost těžkých zkušeností. A nebo se rozhodnu dneska, čistě a jasně: Tohoto ne! Ale nebudu pochybovat. Jednou stojíte na levé noze, jednou na pravé. To je do nekonečna.

Ráda bych před úplným rozchodem našla smíření.

Lehce se smírím, že ho opustím (smích), když mi nevyhovuje.

A klid, že to nebudu odsuzovat a snad budu moci v noci i klidně spát.

Hele, proč byste měla odsuzovat jeho věci, které dělá? On je má, ale vám nevyhovují, ať je má. Víte, každý člověk tady v tom hmotném světě má něco, co neumí. Pokud budete prstem ukazovat na tyto vady, že jsou špatné, tak vám pořád budou podobní partneři chodit. Ne, já se jenom rozhodnu. Mně nevadí, že on je má, ale já ho u sebe blízko nechci. Ať je má, já mu je přeju, to on se je jednou odnaučí. Ale to už já budu dávno někde jinde. Uvědomujete si to? To jakoby kdyby jste posuzovali...dneska nádherně naše Petruška odpověděla na jeden komentář, úplně skvostně. Protože někde jeden herec tam prohlásil, že když potká hodného, morálního, slušného, příjemného člověka, že má strašnou radost, že už není tam ta negativita. A naše Péťa řekla k tomu: No, mnoho lidí neví, že každý člověk má svoji normálnost a je to to, co říká moje maminka vám všem, že budu koukat na všechny lidi, ať jsou jakkoliv, v jakémkoliv stavu, protože i páťák, nebo deváťák nebude odsuzovat všechny třídy pod sebou, jaké jsou, protože on kdysi takovým byl. Proč byste měli hodnotit ty, kteří to ještě neumí a kteří ještě mají před sebou dlouhý vývoj. Máte mít jenom soucit. A proto nebudu šťastná jenom tehdy, kdy potkám hodného, milého a příjemného člověka, ale budu šťastná i tehdy, kdy tam přijde nějaký nepříjemný, nemilý, nehodný člověk. On je jaký je. Ale tím, že já ho přijmu, už ho nevidím negativně. Uvidím ho takového, jaký je a mně ty věci dělat nebude. Tohle potřebujete pochopit. Takže když nebudete odsuzovat to, co on dělá, že on to dělat musí. Vy ještě posuzujete. Tehdy by k vám někdo další zase přišel. Ať je má, tehdy ho milujete, když mu dopřejete, že je má. Jenom si vyberete, že ho nechcete. Ale jakmile ho odsoudíte, že to dělá, budou další, než se naučíte přijmout lidi takové, jací jsou.

Ty jo, vy jste vzorní. Já jsem nemusela ani pískat, ani bouchat, ani říkat: Já mám čas. Jste super. Tak tady mám takový hezký jeden dotaz od Jamese Bonda.

Bůh nemá mysl, ani paměť. Tož do prčic, jak vymyslel 144 dimenzí? A neříkej, že je to Satánek, vždyť ten zas nemá školy. Ted' se ukaž! James Bond. (Smích).

Tak pozor, Bůh nic nevymyslel. Bůh nic nevymyslel, protože samozřejmě nemá ani paměť, ani mysl. Nevymyslela to ani hmota, ono se to děje naprosto samo. Tvoření je vlastně prapůvodní vlastností Boha a ta tvorba se děje automaticky. A dělá se vždycky, ona nemá začátek, ani konec, což ještě ale lidský mozek nepochopí. Takže Jamesi Bonde, co mám dělat? Budeš to muset v pokoře přijmout. (Smích). Já tě miluju...

Ivanka drahá, je čerstvo diagnostikovaná rakovina l'avého prsníka už aj v okolitých lymfatických uzlinách v 33 rokoch u mamy s 2,5 ročnou dcérou. Doma krutá, skrátaná cesta k pokore? Ďakujem pekne za odpoveď, s láskou buněčky zo Slovenska.

Levý prsník a lymfatické žlázy, tam je nějaká zášť do hmoty. Většinou tam bývá partnerství. Pokud je to u takto mladé matky s dítětem a prožívá se tam vlastně zřejmě asi i nějaký děj, který je okolo jejího života. Byl tam prožitek nenávisti. Teď přijmout nemoc, protože ten člověk má největší šanci jedině tehdy, kdy se v pokoře postaví k věci, která přichází, aby se nalil Božstvím. Přijmout znamená – nebát se smrti, nebát se, co bude s dítětem, protože tyto otázky tam automaticky hmota podstrkuje. Nebědovat na život, nestěžovat si a jenom z lásky k těm, kteří jsou okolo vás, to znamená - dítěti, možná i k partnerovi, k rodičům a ke všem, co okolo jsou, jenom konat. To znamená - dát se léčit, operovat a vydržet všechny věci bez nářků a bez bědování, že zrovna mně se to děje. To je největší šance. Pak se najde vlastně v tom okolí dejme tomu i léčebná metoda, která bude nejvíc příznivá, protože i v těch lékařích je stejný Bůh. Vy když útočíte na někoho...já se ještě vrátím, pamatujete si teď před přestávkou, jak jsme tady řešili ten poslední dotaz? Víte, člověk, kterému vadí na partnerovi spoustu věcí, on ho nemiluje, on si to jenom myslí. Já jsem vám vysvětlovala, že negativní emoce jsou nástrojem hmoty. Ano a hmota neumí milovat, hmota má jenom vlastnost odporovat, abyste se skrz ní dostali a pak vás porodila ve stavu Boha. Jenom Bůh umí milovat. Totiž Bůh má v sobě lásku a láska je stav bez útoku. To je láska. Takže jestliže mi vadí na partnerovi, co dělá, tak ho nemiluju. Já si to jenom myslím, mně k němu vlastně tahá ta přitažlivost do toho učení a toto je zapotřebí si uvědomit. Mnozí lidé si myslí, že druhého milují, ale pak udělají – „ale, dělá tohle, tohle, tohle, tohle...“ No do prdele, tak to ne. To už jde zákonitě jakoby úplně pryč. Pak se snažíte toho člověka předělávat, mentorovat...

Dobrý den Ivanko, chci se zeptat: Jak milovat lidi? To je hezké. Respektive klienty, kteří na mě verbálně útočí. Jedná se o lidi bez přístřeší a denně se s nimi v rámci práce vídám.

Teď jsem o tom říkala. Dívejte se. Já se můžu střetávat v různém životním prostředí s různými lidmi. Řeknu vám jeden malý příklad, v Brně jsou 2 paní lékařky, my jsme se spolu viděly několikrát, byly asi 2x, možná 3x u nás na statku. Podařilo se jim dostat jako náhradníci a byly trpělivé. Ty 2 ženy jsou obě úžasné. Jedna dělá na záchrance, druhá dělá na ARO. Vloni v létě jsem se s nimi setkala v Královské oáze a obě mi moc děkovaly a říkaly: Ivi, já už fakt nemusím poslouchat, já už to žiju. A už si toho všimají i na záchrance, protože když je agresivní případ...a pozor, tam jsou hodně nebezpečné věci. Tam třeba záchranka jede k člověku, který je hrozně opilý a je agresivní. Nebo jede

mezi lidmi, kteří se porvali a teče tam krev a ti lidé jsou pobodaní, takže existuje velká šance, že budou nějakým způsobem napadeni a poškozeni. A říkala: Když tam přijdu já, tak se všechno odehraje hladce, i kdyby tam byl jakkoliv agresivní člověk. Vy toho člověka nesmíte hodnotit, že je špatný, že vám vadí, co dělá. Vy budete respektovat, že to dělá, protože to nedělá jeho skutečná realita. A tím, že nebudete mít na celé škále žádnou negativní emoci, vůči tomu člověku i konání, jenom budete mechanicky zasahovat a třeba budete i přísní, že mu něco nedovolíte, protože tehdy ho milujete právě proto, že mu zamezíte, aby to udělal. Tehdy on vám nic neudělá, protože budete jedno jediné spojené Vědomí. Ale jakmile tam bude jeden útok, tak už se proti vám skutečně postaví a třeba vám i ublíží. Ale je to vaše věc. Vy nevíte, že si vlastně ubližujete sami a že jestliže na vás někdo zaútočí, tak jste to udělali. Kdysi na základních přednáškách – už i tam jsem vám to vysvětlovala, že když vás někdo na ulici bouchne klackem po hlavě, tak ruka, která ten klacek zvedla, jste byli vy. Jenže to nevíte. Nevíte, že jste někde zaútočili svojí vlastní negativní emoci. A ještě jeden dotaz.

Poznala jsem velmi inspirujícího muže, který je duchovně velmi vysoko. Například 5 let na práně. Partnerku k životu nepotřebuje, ale projevuje mi sympatie. Řeším, zda má vůbec cenu se o nějaký vztah s tímto člověkem snažit.

Já bych se nesnažila. (Smích). A vy se jenom rozhodněte. Něco vám řeknu. Jestli člověk bude dělat pránu proto, aby byl jiný a odlišný od druhých, tak je tam ještě odlišovací tendence a to ještě není duchovně zdatné, i kdyby byl na práně a nic nejedl. To není známka duchovnosti. Známkou duchovnosti je, jak má uspořádané vztahy v rodině, jak se chová k lidem, jak o nich mluví a jestliže ještě vidí něco na planetě špatně, tak je to pouze skryté. Takže přemýšlejte. Já nevím, jak dlouho posloucháte, ale vy, co posloucháte už dlouho, si myslím, že už víte, kde je zakopaný pes.

Milá Ivanko. Jaký máš názor na homosexuální partnery, nebo partnerky, kteří si založí rodinu, například 2 tátové? Je možnost, že orientace se v průběhu života může změnit po odžití a pochopení něčeho?

Ano, orientace se může změnit a my jsme to na statku už zažili. Bylo to krásné. Já už jsem to zažila i ve vícero případech. Muž, 20 let, žije s mužem, homosexualita u něj přišla asi v 17 – 18 letech a bylo to proto, že obrovsky odsoudil svého otce za to, jak se choval. Když odsoudíte svého otce jako muž, tak se vlastně stydíte za to mužství, to je jedno, jaký je tam děj, zřejmě mezi otcem a matkou. A tehdy se vlastně stydíte za to mužství a tak najednou chcete být někým jiným, chcete se jakoby vymanit z toho, abyste jednou možná dělal tyto věci. I tady jsou důvody, proč se vám mění orientace. Ale on během té doby...on asi 8 nebo 10 let poslouchá, se s tím otcem smířil a já jsem mu potom tomuto človíčkovi říkala: Může se ti stát, že se ti začnou líbit zase ženy. A on říkal: Už se to děje. A ještě mu k tomu pomáhal ten partner mužský, homosexuální tím, že on sám měl nějakou takovou psychickou úchylku, kdy se bál bakterií a všechno myl a byl tak úzkostlivý, že už ho s prominutím štvál. To jsem vás dostala, co? (Smích). Takže to vypadalo, že se skutečně asi rozejdou a on se začne věnovat ženám, ale nevím, jak to dopadlo. A takových příběhů je víc. Ano, je to založeno všechno na odporu.

Víte, pro ty děti to musí být asi hrozný galimatyáš v sobě, ale nezapomeňte a teď bacha, teď s vámi zatřesu, že to dítě, které se dostane do takového příběhu si ho samo vybralo, takže si to vývojově zaslouží. A i s tím se musí počítat. Je pravda, že je absolutně nenormální, aby 2 muži měli děti a aby je zplodili, a aby 2 ženy zplodily dítě, to je taky nenormální, takže tento model nenormality se tady projevuje, ale je jasné, nad slunce jasné, že v minulém životě a v minulosti tyto děti také tvořily nenormální vztahy, takže si to dneska musí samozřejmě narovnávat. Takže ono je všechno správně. A teď si to přeberte podle vašeho vztahu, vlastně jakoby k tomu životu. Jde tu i o to, že to dítě, které má 2 otce, nebo 2 matky, když přijde mezi děti, vy nevíte, co potom ty děti zažívají mezi dětmi běžnými. A i to je úkolem, přijmout cokoli. Tady v této hladině, kdy se vlastně přechází z planety 3D do prostoru 5D, tak je tady hodně těžkých, dřív jakoby abnormálně zvýšených úsilí zatížit to, tomu se říká a to už jsem vám říkala – křeč hmoty. A toto je hodně důležité. To ty lidi musí zvládnout. Je to hodně o komunikaci, o vysvětlování, aspoň důvodů nebo proč se to přihodilo, aby vlastně všichni zúčastnění mohli nějakým způsobem aspoň trošku přijmout, co se odehrává. Nejde všechno zastavit najednou. Chce to nějaký čas, ale to už se musíte vy jednotlivci samozřejmě rozhodnout, čeho se chcete účastnit a čeho ne.

Jak moc zatěžuje vyrovnaného a pozitivního člověka pravidelné pití domácí slivovice? (Smích).

A to ještě nevíte, jak se podepsal - Vasco Rossi. Ježíš, vy jste úžasní. Tak tedy Vasco, jsem ráda, že nebereš drogy, že piješ jenom slivovici, ale bacha, ať ti neseberou řidičák. Ne, tak jako když si dáte šlopičku na bakterie, tak to už je vaše věc, ale je pravda, že vypít půl flašky denně, to už je závadné. Když chodívalo Nadjá a teď budu odpovídat seriózně. Když přicházelo Nadjá jakoby z velké výšky, tak vysvětlovalo, že dennodenní pití slivovice nebo tvrdého alkoholu, pozor – tvrdého alkoholu, což slivovice je, že je velice obtížné, protože ono obrušuje a zabíjí neurony v mozku. Takže si vyberte. Jako ono i stárí dost jakoby porušuje mozkový systém člověka, ta únava životem, tak ještě když k tomu potom přidáte...Kdyby to bylo třeba jednou za týden, tak už jako kývám, že ano, že si dáte a budete se navíc ještě celý týden těšit na neděli. (Smích). A když si každý den v týdnu dáte něco jiného, jednou sex, druhý den nákup, tak máte hned pestrý život a máte se z čeho radovat.

Drahá Ivanko. Prosím, mohla bys objasnit rozdíl mezi volbou nějak se rozhodnout, že například už nechci setrávat v tomto vztahu a tím, že mi nemá nic vadit, takže bych v něm měla setrvat tak jako tak a nic nechtít? Děkuji, s láskou zmatená XYpsilonka.

Ježíš miláčku, proboha, já jsem to vysvětlovala teď před chvilkou, protože ty vlastně toho člověka nemiluješ, když ti na něm něco vadí. Jenom jsi přitahovaná právě tím, že se potřebuješ s tím člověkem něco naučit. To znamená, měla bys ho brát takového, jaký je. A jenom se rozhodnout, jestli s takovým člověkem s těmito jakoby vlastnostmi chceš žít, ale neodsoudit ty vlastnosti. Když je odsoudíš, příští přítel bude ze začátku normální, ale až se vezmete, tak to začne dělat taky, aby jsi do té pasti vpadla. A nebo jenom spolu chodíte, zůstaňte spolu, aby jsi si objasnila, jestli teda, když spolu žijete, že

to dáš, anebo nedáš. Ale už jsem dneska řekla, jak odpovídala moje dcera vlastně na tom Facebooku, já nemůžu koukat... Víte, kdysi dávno mi někdo na statku řekl, že se mě bojí, že se v noci vzbudil strachem, že na něm uvidím, co, kdy, kde udělal. Prosím vás, já nevidím, co jste kdy, kde dělali, já vidím pouze platby, které probíhají dnes a tady a jejich časový záznam, a kdy jste ho jakoby ten odpor přijali, když dnes je platba. Ale navíc, vy pro mě nejste hmota, vy jste moje Vědomí, které miluju a je mi naprosto jedno, jaký kabátek s jakými zápisy nosíte, protože vy jste nikdy nic jako já neudělali. Dělala to hmota, kterou jste nikdy nebyli, jen jste se za ní považovali a nikdy jste ani netrpěli, protože vy jste obrovské Božství, vy jste štěstí, vy jste stav obrovské blaženosti. Ta hmota jenom, která vás přikrývá, vám nalhává věci, že trpíte, vy jste ani nikdy netrpěli. Proto mně je naprosto jedno, jestli přede mnou stojí někdo vzorný nebo kriminálník, pro mě mají naprosto stejnou hodnotu, protože obsahují moje Já. To, co se odehrává v jejich těle je vlastně nutné pro jejich učení, aby dolezli do bodu dokonalosti – zase pomyslné, do stavu Boha, kterého dnes máte jako metu. Ale vývoj pokračuje dál a máte se hodně, ale hodně ještě co učit. Čeká vás ještě mnoho dimenzí, vid' Jurášku?

Milá Ivanko, co mám dělat se závratí? Miluju rozhledny. (Smích). Já myslím, že už odpověděli. (Smích). A když vystoupám 3 metry nad zem, ztuhnou mi nohy. Už se ani neotočím a musím vycouvat zpátky na zem. Domlouvám Satánkovi, že je mi to jedno. Ať si mě vezme, ale nepomáhá mi to. Je to sice prkotina, ale děkuju za odpověď, mám tě ráda. Janča.

Jančo, choď jen pod rozhlednu a dívej se na ní z dálky. To nemá smysl, proč se týrat? Proč dělat něco, k čemu třeba nemám vlohy? To je zbytečné. A nebo nechod' na rozhledny, ale trénuj třeba v paneláku za zavřeným oknem. (Smích). Vy víte a znáte mě, já furt sranduju, ale to jsou vážné věci. Ne, to, co mi nejde, to dělat nebudu. Vy nemůžete dělat všechno. Každý z vás má dispozice pro nějakou jinou věc, něco umíte a pozor, i během života něco, co jste uměli ztratíte a najednou začne něco jiného. Já jsem dřív taky byla obrovsky technická a dnes jsem absolutně netechnický človíček, protože mně bylo sebráno úplně všechno. A zajímavé je, že já už vnímám tu Jednotu i z toho vnějšího světa, protože vždycky mně přijde do života spousta buněček v okolí, které mi zrovna přinesou to umění, které já neumím a oni mi ho poskytují. A to je teda úžasné. A ještě se ke mně dostávají lidé nezištní, kteří jsou naprosto stejní jako já. Ano, vrána k vráně sedá, tak to máte i vy. Ale vy to třeba možná zatím máte ještě právě proto, že to děláte, aby vám to ten svět hrál. Zkuste se nad tím zamyslet. Jednou se dostanete do tohoto stavu, co je Iva a moc vám to přeju, je to nádherné. Jednota je krásná záležitost, ale napřed ji musíte vytvořit v sobě.

Ivanko naše, říkáš, že jsme všichni jedno Vědomí. Nedávno mi někdo řekl, že nejsme Vědomí, ale intelligence bez toho, abychom byli nějaké Vědomí. Mnohdy jsi také říkala, že Bůh si se sebou není vědom. Ano...Je to tedy tak, že ve vyšších dimenzích si sebe, ani náš vývoj, který máme za sebou neuvědomujeme? Jaký by to pak mělo smysl, tyhle zkušenosti sbírat,

když jednou vlastně zmizí? Také jsi říkala, že Bůh nemá paměť, takže si nepamatuje tyto prožitky. A mají lidé v 5D myšlenky?

Tak těch je hodně, že jo, těch otázek... Tak první, jo? Samozřejmě, že jste Vědomí. Jste Vědomí. Už jsem vám vysvětlovala, jaký je rozdíl mezi inteligencí a moudrostí. Inteligenci má pouze hmota a je součástí rolí hmotného světa. A ta je různá podle toho, co v té době na planetě má kdo a jaká vlastně buňka vymyslet. A to už je nastaveno. Je to už vytvořeno, tak jak jsme říkali tam u té odpovědi. Takže celý výron vlastně malé vesmírné jednotky je hotový. Dívejte se... Když se narodí malé dítě a to už víte, tak s porodem se rozbíjí v DNA celý plán až do bodu B. A podle časoprostorové křivky, jak se jede, se odehrává osud toho dítěte, až do dospělosti a do stáří a nebo do doby, kdy má zemřít. A potom se to zase všechno zabalí, hmota se svlékne, zůstává hmotě, rozpadne se na prvky a Vědomí si odnáší v té hmotě pouze záznam do doby, než vás planeta porodí do stavu jakoby 5D. Úroveň paměti, ale pozor, do které zase hmotné složky, do kterého DNA se bude vyvíjet. Vy si vůbec neuvědomujete, jak jste propojení, protože celý Duch, který je pod planetou, který se postupně vkládal, se vyvíjí. To znamená, že vy opravdu se držíte jeden druhého za ruku, aniž byste si to jako kousky Vědomí pamatovali a pokračujete ve svém vývoji až do toho porodu.

To samé má vlastně celý systém Vesmíru. Velký třesk vyroluje celý prostor Vesmíru a teprve tvořící se a chladnoucí hmotné jednotky, na kterých se to Vědomí udržuje, má možnosti prožitku. Kdybyste byli jenom to Vědomí, tak nebudete vůbec nic o sobě vědět. Nebudete si uvědomovat sebe. Vy si uvědomujete pouze v okamžiku prožitku, že žijete a že se něco děje, což je obrovsky blahodárné. V okamžiku, kdy to svlíknete, už to nepotřebujete, ale čekáte na další pokus. A každá dimenze má další sjednocující význam, to znamená – nabírá vlastnosti Boha, Vědomí je pořád stejné, ale jsou tam hlubší a hlubší prožitky a zase ve hmotě, protože hmotu opouštíte až skutečně při zániku, při velkém krachu. Ale ani tehdy nezaniknete, protože vaše Vědomí prožitkem celého Vesmíru, jako prožitkem jedné buňky a nebo jednoho lidského života se povýší a znova čekáte na inkarnaci a Velký třesk, abyste si prožili vyšší vesmírnou jednotku. Tento proces se nedá vyjádřit lidsky časově, takové jednotky totiž neznáme. Tady máte akorát pro vás vlastně jakoby stav nekonečna. To je jediné, to je taková ta ležatá osmička, kterou si můžete představit, kde není ani začátek a ani konec. On neexistuje.

Takže ano, Bůh nemá paměť, protože paměť má pouze hmota. Bůh si nepotřebuje pamatovat. To teď zjišťujete, ne? Když máte méně myšlenek, to jsou šoky. Mnozí se budou bát, že mají Alzheimeru nebo už demenci. Ano, hmota má myšlenky, aby vás držela ve vězení a abyste si mysleli, že máte svoji vůli, tak ona za vás rozhoduje, jinak byste do těch zkoušek nešli. Teprve tehdy se osvobodíte, až když myšlenky mít nebudete. Já vím, že je vám divné, že já je nemám, já už je nemám hodně dlouho. Žiju naprosto jinak, já jenom vím, co mám udělat a pro mě to není, jako že musím, ale já to chci udělat, protože vím, že toto je zapotřebí udělat a vím, co nemám udělat. Důvody vůbec nerozebírám, zkrátka to jenom vím. To přichází vlastně z Celku. Takže Iva je opravdu takový paňáca, který tady je a ty myšlenky, ony vás vlastně terorizovaly, ony vám vlastně vsunovaly ty všechny věci, které vás deprimovaly. Pokud se naučíte vymanit se z toho a na základních přednáškách jsem vám vysvětlovala, že až budete

převedení vaší vlastní prací informačně od Ivy, tak že už se postavíte na své vlastní nožičky Boha a už budete vědět, co máte dělat a co ne. Ale to i aniž byste o tom přemýšleli.

Takže v 5D myšlenky zanikají ve smyslu myšlenek tak, jak to tady je, ale je tam jiný systém prožitků. Vy se budete pak zase učit milovat i jiné struktury, ať rostlinné nebo živočišné, protože v 5D už budete osvobozeni od jedné jediné planety a už se můžete zrozovat na různých planetách, kde ty vaše tvary budou jiné a rozmanité a budete si prožívat jiné podmínky, ale to je zase jenom pouze pátá dimenze. Jsou i vyšší dimenzní stavy.

Ahoj Ivanka, počúvam ťa už nejakú dobu, asi šiesty rok. Ale mala som obdobie, ani neviem koľko to trvalo, ale nemohla som ťa ani počuť. Já se nedivím...(Smích). Keď som si ťa pustila, musela som to vypnúť, lebo som prišla k sestre, ktorá ťa mala pustenú asi stále a ja som musela opúšťať priestor, alebo to vypla kvôli mne. Narodil sa mi syn a po nejakom čase mi to prestalo vadit. A teraz som aj tu. Čím myslíš, že to mohlo byť? Asi to tak ale malo byť. Ďakujem, Ľudka.

No jasně, že to tak mělo být, ano. Jsou lidé, kteří mě třeba poslouchali, pak dolezli do nějakého stavu, který už nemohli překročit. A buď jim to zůstalo, aniž by se vrátili k bílé magii, ale jenom začali žít a pak třeba za nějaký čas znovu začali poslouchat. Nebo jsou lidé, kteří nějakou informaci nepřenesli, nepřekousli a zastavilo je to úplně. A pak jsou lidé, kteří se vrátili k bílé magii, aby tam dostali pěkně po čumáku a zase se pak vrátili, aby jim došlo, že vlastně...a to je tehdy, kdy máte pochybnosti. Takže vidíte, že i ty pochybnosti a to vám dělá Satánek, míra ega. Vezměte si, když budete mít silné ego a uslyšíte větu, že nemáš vůli člověka, tak vás to teda totálně položí a od Ivy vás to tááákhle odmrskne do dálky. Ale jakmile budete mít už malé ego a už jste se dostali přes hodně kopanců do stavu, v jakém jste dneska, tak se vám strašně uleví. Spoustu věcí nemusíte a nemuseli jste. Tady poznáte, v jakém tom období a stavu se jakoby nacházíte. Ego nepřipustí, aby nemělo svojí vůli a nemělo všechno pod kontrolou. Takže vás to odmrskne. A přitom Iva je obrovsky čistá a nedávno se mě zrovna někdo ptal a bylo to teda i v Šumperku, jestli bych šla k Jaroslavovi Duškovi a já jsem tam odpověděla, ale nevím jestli jste to slyšeli, že Jaroslav Dušek tady učí lidi jakoby optimismu a jinému pohledu na svět, což je správně. Je tady pro veliký, ale veliký počet lidí a že si nemyslím, že bych tam jednou přišla, protože i kdybych dostala tu nabídku, tak ji odmítnu. To, co totiž říkám já, nemůže slyšet obrovské množství lidí, protože já ty lidi miluju, je to moje vlastní Vědomí a já nedovolím v tomto smyslu...kdo se má ke mně totiž dostat, se dostane...abych já sama udělala krok proto, aby se někdo zdemoloval. Oni by to nedali. A nedávno mi psala jedna mladá žena, že to tomu panu Duškovi poslala a on řekl, že ho to neoslovilo. Víte proč? A to jsem přesně věděla... Protože tam má hodně netradičních lidí, kteří nejsou běžní, samozřejmě pro tento svět, kde nabývá magie, jsou tam různé věci, které jsou opravdu neobvyklé a nové pro běžné lidi, kteří se nezajímají o duchovní nebo jakoby duchovní věci. Ale pozor, ti lidé ještě potřebují reklamu a dělají to pro svůj nějaký jakoby úmysl. A já bych jim to všechno rozbila, těm všem ostatním lidem. Proto ani nemohu psát články a odmítla jsem

nedávno jeden a jsem za to ráda. A tady vidíte, že moje zjištění je na nule, napsat do nějakého prestižního časopisu článek, protože jestliže tam jsou samé alternativní způsoby všeho možného, včetně léčitelů a léčení, tak já bych mluvila proti všem. A už i ten člověk, který vede tento prestižní časopis, i když mě má rád, třeba on osobně, tak on sám by musel uznat...takže já to těm lidem rozmlouvám. Jsem nebezpečná v tom smyslu, že když je silné ego, tak by to toho člověka odrovnalo. A ta informace, která by se k němu dostala tímto způsobem nečekaně, by mu mohla způsobit závažné zdravotní problémy. Takže jenom když to dáváte. A vidíte, každý občas někdy zažije, že něco, co řekne Iva, nedá. Ano, hlavně když se třeba...nebo když vás nabádám, že se máte něčeho vzdát, abyste si vyzkoušeli, že pak naopak o to nepřijdete. To je taky někdy těžké rozhodnutí, natož uznat nějaké hlubší a veliké obecnější věci.

Milá Ivanka, viac ako rok trpím intenzívnymi bolesťami chrbta. Prasknutá platnička. 2x mi pichali ozón, trošku som rehabilitovala, ale moc mi to nepomohlo. Viem, že je to platba a som za ňu vd'áčná. I keď neviem presne za čo, ale človek si narobí toľko hlúpostí v živote, že si to potom nevie ani priradiť. Zápis na 2 čakre myslím. Musela som prestať cvičiť jogu, lyžovať, ale nevádi, keď raz splatím, zase sa k tomu vrátim. V podstate mi je dobre, veľa oddychujem. Tvoje prednášky počúvam intenzívne viac ako rok, všetko mi dáva zmysel a som naopak vd'áčná, že som sa k tebe dostala. Budem ti vd'áčná za pár viet o prasknutej platničke k môjmu väčšiemu pochopeniu, ďakujem krásne. XYpsilonka.

Já bych si musela šáhnout, ale tady není čas na časový zápis, ale to nevádi. Ano, to je druhá čakra, jsou tam vztahovky. Tak XYpsilonko popřemýšlej, kdo ti vadil nebo jaké situace ti dříve vadily. Dnes k nim jistě budeš mít naprosto jiný přístup, po informacích, které ti přišly. A důležité je to, co člověk pochopí dneska, ne jaký byl včera, ale pak je ještě nutná reakce. Je pravda, že platba ale vždycky přichází z minulosti, to znamená, že už teď jsi něco pochopila, což je strašně dobře. Takže ani vztahovka k tomu, že probíhá platba, jako to by nebylo dobře, ale tu nemáš. Tu nemáš, to je v pořádku, takže to vlastně děláš správně. Klid, mír, vidím, že si vlastně vážíš i odpočinku, takže to je naprosto v pořádku.

Víte, léčitelé, když sebírali vlastně karmu neboli platby a pozor, ona se ani karma nedá sebrat, vezměte si, že by vám museli sebrat odpory, které jste provedli v minulosti, což nejde. Vždycky se musí vše učinit a to je jediná existující chvíle - v přítomnosti. A to vám nikdo nikdy nemůže sebrat, tu přítomnost, která teď probíhá. Tam je akorát důležitá reakce vašeho těla, která tam proběhne. A ta se vlastně zaznamenává a s tou se počítá, už když se vlastně vymýšlí celý rozsah osudu. Takže vidíte, že se s tím nedá nic dělat, jenom pochopit a pak přejít do jiného Vědomí.

Moje milá Ivanko, chci se tě zeptat. Jak lépe přijímat lidi, kteří mají blízko k alkoholu? Vyrůstala jsem v rodině, kde otec chodil do hospody, ale jako malá jsem vnímala, že to mám vadí.

Ted' se u toho zastavím. Já potom budu pokračovat. Vidíte to? Vnímala jsem jako malá, že to mámě vadí. Pokud se přikloníte jako dítě k jednomu rodiči proti druhému rodiči, bude vaše tělo absorbovat vlastně program, který tam je a bude pokračovat. Můj tatínek taky chodil do hospody, každý den. Ale na jedno jediné pivo, aby se osvobodil od maminky, kterou teda strašně miloval, ale maminka ho chtěla sežrat celého. Tak aby si vlastně uchoval takovou tu svobodu, aby se nadechl. Mě by nikdy nenapadlo, aby mi vadilo, že maminka je taková, jaká je, protože já jsem věděla, že ten tatínek musí do té hospody chodit na to jedno pivo, aby ta maminka nad ním tu všeobecnou vládu neměla. Takže on to dělá dobře a že dobře vyučuje tu maminku. Protože kdyby ta maminka s úsměvem ho čekala na zápraží, když by potom přišel po tom jednom pivu, tak by tam zítra nešel. Ale maminka byla nasraná jak dlaždič, takže ten táta tam chudák musel jít... (smích). A já jsem taky nikdy ve svém osudu neměla partnera, který by mi to dělal, protože to umím, že jo. Ale kdybych odsoudila, tak to budu dělat taky. A to je to, co potřebujete...jestliže jste si načerpala tu vztahovku k alkoholu od té maminky a nebo jste tam toho tatínka odsoudila a nebo i tu maminku, ony se dají obě varianty jakoby využít, tak pak samozřejmě ne. Proto pozor, správné dítě 5D miluje svoje rodiče za to, že ho stvořili, že může něco prožívat, on to tedy musí vydržet do té dospělosti s těmi rodiči, ať dělají, co dělají, ale neodsoudí je. Oni totiž každý mají své dobré věci a své jakoby horší věci. Ty dobré byste samozřejmě měli opakovat a ty horší byste měli opravovat. Ale nesmíte se mezi ně plést. Pak jste imunní. To je jejich věc, to je jejich učení. Když budete pozorovat nestranně a bez útoků negativních emocí, strašně hodně se z toho naučíte. A vše, co tam uvidíte bude pro vás dobré, i z té negativní stránky, i z té pozitivní. Ale opakuje se, když se přikloníte k jedné straně, už jste v dualitě dobro – zlo. Pokračujeme dál, jo?

Bývalý partner se opíjel každý víkend, nyní mám partnera a s ním malého syna a též si rád dá, ať už sám po práci, jako na vyčištění hlavy a nebo když je příležitost. Jak to lépe přijímat, děkuji.

Ano, domlouvejte svému tělu. Věřte mi, domlouvejte svému tělu, je tam důvod. Máte malé dítě a když budete protivná, bude vám to vadit, roztrhnete Vědomí, on to bude muset dělat a ten, kdo vlastně chlastá jste vy přes tělo toho druhého člověka. To je blbé přirovnání, já vím. Ale je to pravda. Vezměte si, ten partner podvědomě, aniž by to věděl, bude vědět, že jste rozhozená. A myslíte si, že k rozhozenému člověku se budete ráda vracet? Ne. Raději se bude vracet k té flašce. Proboha, vy máte být ti nejlepší, nejmilejší, bacha – neututláte nic, protože Satan ovlivňuje veškerou hmotnou složku. I kdybyste se tvářili jak mílius a vevnitř by vás to sralo, tak Satánek druhého těla to ví a chlastat bude. Vy jste všechno, tohle si jednou pro vždycky musíte uvědomit, jo? Takže – mám s ním dítě, super, dneska si dal jenom dvě, vau. Opravdu kráčet v optimismu a vydržet. A správně narovnat tu matku, takže tam jste měla být ráda za to, že ta matka toto dělala, protože taková vy nebudete. Jestliže matka oponuje a brání tátovi, tak je jasné, že není příjemným partnerem, takže ten táta to dělat bude. Není náhoda, vždycky v tom jsou obě strany, na to nikdy nezapomeňte. Ne jenom jedna, že jedna je dobrá a druhá je špatná. To neexistuje.

Ivanko, poslouchám tvoje přednášky od samého začátku, od roku 2011. Vím, že svůj osud jsem si vybrala, že ho potřebuju prožít, abych získala zkušenosti, už je dávno dané, co budu prožívat a jak to dopadne. Když jsem byla malá, vždycky jsem si myslela, že jsem optimista. Bývala jsem veselejší, i když byly problémy a teď nepamatuji, kdy jsem se od srdce zasmála. Ani tady, jo? (Smích). Je mi přes 60 let, žiji sama, okolí si myslí, že jsem v pohodě, ale já se tak necítím. Asi je to tím, že čím jsem starší, tím víc vím, že život není peříčko. Ivanko prosím tě porad' mi, kde brát ten každodenní optimismus. Předem děkuji.

Já bych zahodila tu větu, že život není peříčko. Už když člověk začíná přijímat takové ty řeči, co se vedou okolo života – jasně.... Spíš bych si tam řekla, že může být hůř. To tě postaví na nohy. Ještě jsem zdravá. Ještě si dojdu na záchod. Zaplať Pánbůh, že jsem sama, chlap by mě otravoval, když ho nemám, že jo...(smích). Vy potřebujete furt tomu tělu, které tam nakecává pitomosti, postavovat vlastně věci do lajny, aby všechno bylo v pořádku. Pozor, bílá magie by si myslela, že si to nalháváte. Ne, toto je Božství. Protože jestliže já jako Bůh jsem si zvolila, že v 60 letech budu sama, tak je to moje vůle. A abych ji dodržela a mohla jsem odentrovat tyto okamžiky, teď, teď, teď, tak je musím žít spokojeně. A když mi tam to tělo bude nakecávat, že to není, tak vím, že to tak není, že si nalhávám. Nesmíte ho poslouchat. Udělejte si svoje. Vy jste Vědomí. Od určité chvíle vám to půjde. Do určité chvíle ne. Takže si dosad'te ten optimismus, abyste viděla krásy tohoto stavu.

Před chvilkou tady v té první polovině byl dotaz toho muže, který říkal, že má všechno, ale přitom není šťastný. Štěstí by...a to by zjistil, až by přišel o to, co teď má. Ale to už by bylo pozdě. Važte si každého okamžiku. Vy si představujete jenom, jak vypadá štěstí. Štěstí je klid bez brblání hmotného světa. Bez neustálého drcení nějakých strachů, výhrůžek, bolestí, lítostí, to je obrovsky nádherný zážitek, který se neustále zvyšuje, ale to už si musíte zažít vy sami.

Aha, tady je nějaký výstřižek, tak to mám asi přečíst. Óda na stáří. Wau, tak to teda nevím, co nás čeká. To já se tedy na něj těším mimochodem.

Když se mě zeptají, nemoci sužují?

Odpovím – nikoliv, slušně poděkuji.

Myšlenku na nemoc jiným přenechávám.

Zlobí srdce? Játra? Že se zadýchávám?

V krvi plno tuku? Tlak jak kůň divoký?

Mě to neudolá.

I když mám své roky, chodím už jen s hůlkou,

říkám bez nadsázky, i když teď už chodím na krátké procházky,

v noci kašlu a smrkám, snad to není chřipka?

*Ráno jsem zase zdravá, prostě jak ta rybka.
Prý stáří – věk zlatý, plný požehnání,
často na to myslím, když se chystám ke spaní.
Naslouchadla? Vypnu. Chrup ve vodě studím,
brýle si zas vezmu, když se ráno vzbudím.
A ještě než usnu, stále mě napadá,
že to všechno vsutku, co večer odkládám?
Když jsem byla mladá, tak jsem sportovala,
cvičila s kužely, plavala, běhala,
když pak údy tvrdly a sport odmítaly,
tak jsem vymetala všechny plesy, bály.
A teď, když už jsem v letech, časy se změnily,
vracím se z obchodu, jak panák bez síly.
Hlava se mi motá, paměť je zamlžená,
cítím se však dobře na stará kolena.
Z té mé krátké ódy jediné vyplývá,
když přibývá roků, neduhů přibývá.
Raději někde v koutě snášet bolest kostí,
než prozradit druhým své vlastní starosti.
Já zatínám zuby – pardon, mám protézu,
se svými problémy na trh už nelezu.
A na konec rada pro ty, co fňukají,
ať si ráno všechny díly posbírají,
ať vypustí z hlavy všechny ty koniny,
radši ať si přečtou pečlivě noviny,
pokud tam nenajdou datum své kremace,
tak jsou prostě zdraví, život je legrace.*

Wau. (Smích). Tady je ještě dodatek: Jen bych to shrnula. Hlavně se neposrat. (Smích).
Hezký, ano, hezký. Ano, vezměte si, hlavně, víte co je úžasné? Že to tělo jednou odložíte,
když už takto nefunguje, že jo? Ale teď je hodné věci, co se dá opravit. Já už bych
neodkládala brýle, já už mám operované oči, takže vidíte dneska jsem bez brýlí. A vidím
i na dálku, i na blízko. Takže dá se spoustu věcí udělat a ta doba je opravdu zázračná.

Žijete i v krásné době, ne ve špatné. Nenechte se zmást tím, co se odehrává v médiích, v televizi, v rádiu, na internetu. Ano, tam se budou ukazovat všechny nehezké věci světa, aby vás vyděsily. Žijte si to, co si žít máte ve své skutečné, přítomné realitě. Moc do té virtuality nelezte. Nestojí to za to. Nemuseli byste odolat.

Jaký má význam hrob a jaký vysypání urny do přírody? Úcta k zemřelým? Eva.

Já vám to řeknu možná tak, že s vámi možná zatřesu. Ale tak vy to už asi víte, že jo? Vy nejste tělo. Až jednou svlíknete tělo, budete na něj koukat z výšky, jak bude ležet na zemi, nebo v rakvi, nebo kdekoliv jako na kus oděvu, se kterým už nemáte co do činění, které jste obnosili, je děravé, záplatované, někde zašíváné a nebudete k němu vy sami mít žádný vztah. To, co se odehrává tady na planetě samozřejmě se bude taky vyvíjet, protože tak jako vy zjišťujete kým jste nikdy nebyli, tak bude pořád lidí vývojově přibývat. Takže jednoho dne, za nějaký jistý čas, se protáhne velké množství vlastně bytostí, které se považovaly dříve za hmotné tělo a nebude se k tomu přiklánět žádná závažnost. Já třeba jsem kvůli mamince chodila často na hřbitov s maminkou, protože moje maminka na tom lpěla. Ale i poslední léta musím uznat, že sama uznala, že když už bylo třeba hodně špatné počasí, takže ji stačilo, že jsme doma tatínkovi třeba zapálili svíčku, když na tom trvala a myslely jsme na něj. Ale mamince jsem vysvětlovala, že kdykoliv si na tatínka vzpomene, že je její vlastní realitou a nikdy jí to nemůže nikdo vzít, tak je s ním. A ty poslední léta to dávala. Přesto jsme se vzorně staraly o hrob a já dneska, protože si to maminka přála, se o něj také budu starat. Ale už já svým dětem jsem řekla, že hrob mít nechci. Je to zbytečná starost a zbytečné uchovávaní prvků, kterými jsem nikdy nebyla, ale bylo z nich tvořeno moje tělo. Až se jednou spálí, tak si to klidně můžou, když chtějí rozebrat. Jedna si s tím pohnojí kytky na balkóně v Miláně a druhá si s tím třeba pohnojí na Chamblardu já nevím... houby. A pak mě sežere ve smaženici... (smích). Další proces si domyslíte...(smích). Já teda nikdy nevím, kde se to ve mně bere, takže takto já se na to koukám. Vezměte si 3D svět to musel mít, protože bylo nastavené utrpení, když jste někoho ztratili a takové nějaké výkřiky o úctě k někomu, kdo tady něco dokázal, to je zase ještě přivlastňování si práce. Já když dneska pro vás něco udělám, tak za to nechci vděk. Kdybych chtěla vděk, tak jsem to dělala pro sebe. Rozumíte mi? Je to obrovský egoismus. To znamená, že i když já dneska pro vás něco udělám a pak po vás něco budu chtít a vy mi to neuděláte, tak vám to nebudu vyčítat, protože nemám právo v tuto chvíli po vás chtít něco, co vy nejste schopni mi dát, že jsem pro vás někdy něco udělala a vy to pro mě neuděláte. To jsou všechno záhady a klíčky, které patří ke světu 3D. A toto všechno si musíte uvědomit. Takže jaképak zásluhy, do prdele? Já – Bůh jsem vymyslel všechno, co vymyslel pan Tesla, všechno, co vymyslel pan Einstein, to máte všichni v sobě. To je Jednota. Jestliže toto tělo něco udělá, tak to dělaly i ledviny, i oči, i játra, i palec u nohy... Dělalo to celé tělo, ne? Je to MY... Malé Já je iluzorní a nakecává vám spoustu nesmyslů. Ale vaší skutečnou skutečností je Velké JÁ, které se v dalších dimenzích bude neustále zvyšovat a vaše úcta k zemřelým je iluzí. Vy máte uctívat ty živé, dokud žijí. Pak už si za to hovno koupí... (smích).

Ivi, ahoj. Přemýšlíme s kámoškou na řetězci činů, někdo například mě přepadne, v návratnosti mu to pak musím zas udělat já? Je to v zápisu DNA, ale proč tedy za čin a výboj musím zaplatit? Nemocí?

To je tak napsané, tak podivně, hele, dívej. Když tě někdo přepadne a ty mu to vrátíš, tak tě zase musí někdo přepadnout. Ale když tě někdo přepadne, tak ty jsi někoho v minulosti taky přepadla, chápeš to? Takže když tě dneska někdo přepadne a nelíbí se ti to a budeš sice brblat, to je sice zase další jiný odpor, ale už to samozřejmě nikomu neuděláš, když budeš trochu chytrá. Ale odpor, že na někoho zaútočím a to může být z jakékoliv úrovně čakerní, si zaplatíš na té úrovni, kde vznikl. Protože ty jsi v tu chvíli byla hmotou. Já jsem kdysi na základních přednáškách vysvětlovala, že když půjde zloděj, který samozřejmě v tom životě je zlodějem, půjde po ulici a napadne ho: „Hele, ukradni to auto“, on za to nemůže, on si myslí, že to je jeho nápad. A jde a ukradne to. Lidské tělo je loutka. Když já toho člověka odsoudím, mohu také někde něco ukrást, byť to nebude auto, já to budu dělat mazaněji, ale ukradnu třeba peněženku. To je lehčí, že jo? Ale nějakým způsobem zkrátka ukradnu, protože sám jsem odsoudil. A ne... máte mít soucit. Vy víte, že ti lidé, kteří ještě toto dělají, si musí sami sobě z té kapsy něco ukrást zase v jiném lidském těle, protože oni jsou jedním Vědomím. Ale tyto poryvy se musí samozřejmě zaplatit nemocí, protože tím jste hmotou a vy se z té hmoty vykupujete. Vzdalujete se od ní. Ten, kdo přijme pobídku a negativní emoci svého těla, tak se stává svým tělem a jménem. Není ještě Bohem, protože jako Bůh je slabý na vězení hmotného těla, které ho převálcuje v domnění, že tímto tělem je. A o to jde.

Druhá otázka. Zde v těle myslí člověk mozkiem, tedy Ego, ale i mimo tělo Duch myslí? Čím tedy projevuje svůj pohyb, tedy jak se pravé Já pohybuje prostorem?

Vy to máte trochu ještě hodně zkreslené. Za prvé – člověk nemyslí mozkiem. To je divné, co? Mozek máte na úplně jiné věci. Vysvětlovala jsem na základních přednáškách, že hladina duchovního srdce, kterou máte tady – takhle okolo srdce, okolo srdeční čakry, tam jsou ukryté takzvané vásány, to znamená závislosti, které jste ještě nezpracovali a ty závislosti reagují na jediného Satana – to znamená vibrace satanské úrovně, to znamená hmotné úrovně. A ta hmotná úroveň jako celé DNA planety má nastavené jednotlivé složky, které mají dělat děj, který se děje. A vy právě v úrovni vásán, neboli v duchovním srdci máte přijímač, který ale slyšíte v úrovni hlavy. Tak si myslíte, že to jsou myšlenky. A berete to za svá rozhodnutí, že ukradnete, že budete nevěrní, že uděláte nějaký podvod, všechny věci tam máte udělané a připravené právě proto, abyste je prožili a jako Vědomí Boha sledovali dopady na vás. Jestli se vám to vyplatilo, nebo nevyplatilo. Jestli to ještě uděláte, nebo neuděláte. A teprve až všechno uzavřete a naučíte se neútočit na sama sebe v druhých lidech, neboli na svět, tehdy jste ucelení a pochopíte, kdo jste. Do té doby ne.

Takže ještě je tady něco. Pohyb... Vy máte pocit, že se hýbe vlastně jakoby Duch, ale Duch se nehýbe, Duch je trvalý a neměnný, ten zkrátka je a je všude. Pohybuje se pouze hmota, přes úroveň celého Ducha, který se zvětšuje, to je ona – ta časoprostorová

křivka, kterou naplňujete. Protože čas a prostor se pohybuje v pomyslném čase. A ten máte na svůj vývoj. Tak.

Ahoj Ivanka. Kamarátka ma poprosila o otázku. Má 2 deti. Je rozvedená, priateľa, ktorý tvrdí, že ju miluje, jej deti tiež. Keď sú spolu, deťom sa veľmi venuje, berie ich také, aké sú, aj keď majú napríklad výstrelky v správaní a ona si toto na ňom veľmi váži a uvedomuje si, že toto by každý neustál. Priateľ však vždy po nejakom čase začne cúvať, povie jej, že potrebuje svoj klud a režim. Nechce každodenný vzťah a ju to ubíja. Nevie sa jej ani úplne otvoriť a odovzdať, drží si odstup. Ona sa ani s jeho rodinou nepozná. Deti ho majú radi a to je veľký dôvod, prečo ešte neskončila. Ďakujem, mám ťa rada, Denisa.

Já bych se buď smířila s tím, že budu mít přítele jenom jakoby někde někoho s kým občas budu, ale neuvažovala bych o tom, že budeme spolu a radovala bych se z toho, že je hodný na ty děti, protože si myslím, že on ani neplánuje tam být jakoby na trvalo, jinak by se seznamoval s rodinou a dělal by kroky. Takže zatím jo, tam by mohlo třeba jít...kdyby měl pocit, že je vtahovaný dovnitř už i třeba k rozporům mezi dětmi, tam jsou různé možnosti. Víte, vy když třeba vstupujete poprvé do partnerského vztahu a nemáte za sebou žádné jiné partnery, kteří by byli nějak zavazující a děti, tak ten vztah je ještě čistý, když ti lidé mají svoje první děti spolu. Ale pak už je to obtížnější, protože málo lidí umí přijmout svého dalšího partnera s celou historií. Když si mě někdo bude chtít vzít, tak mě musí chtít i s dětmi, i s rodiči, i s tím, co se odehrávalo, můžu být nemocná, můžu já nevím cokoliv... zkrátka se vším všudy. Tam teprve uvidíte, že vás miluje, protože kdyby nemiloval vaše děti, odmítal by vás, tak vás nemůže milovat, protože vás trápí. Vy své děti milujete, že? A tady poznám, že tady je vlastně de facto nebezpečí a už bych do takových věcí nelezla, protože už z lásky k dětem. A když bych do něčeho vlezla, tak teprve až by děti byly z rodiny pryč a byly by dospělé a já bych byla zodpovědná jenom sama za sebe a prožívala bych eventuelně nějaké dramata, které by mohly eventuelně přijít, jenom sama ve svém soukromí. Tečka. A s těmi bych si teda potom raz dva poradila. Ale toto je náročné.

Být lepší je odpor?

No jasně... Když chci být lepší, tak tady a teď nejsem spokojená s tím, jaká jsem. To je logické, ne? A je to vůle člověka, že se zlepším. Jenže pozor, když byste byli dokonalí tady a teď, v tom smyslu, jak vy si myslíte, jak dokonalost vypadá, tak by neexistoval vývoj. Aby existoval vývoj, tak jste dokonalí v tom stavu, v jakém jsem teď, protože za chvíli budete lepší. Ale ono se to stane samo. Za jeden den prožijete spoustu dalších případů, příhod, které vás posunou v reakcích na každé čáčkě. Každou vteřinou se mění váš energetický obraz, jak na něco jiného přijdete, jak vaše tělo zareaguje, jak máte nějakou platbičku, ta vás taky posunuje, takže pořád se měníte. To znamená, že každý váš okamžik je dokonalost v úrovni, kterou máte dosáhnout a abyste byli lepší, to se stane samo tím, co prožijete a co jste si už jako Bůh v osudu nastavili. Ale když já tady a teď vůli člověka chci být za každou cenu lepší, v tu chvíli projevuju k sobě odpor, že jsem špatná. A pozor, když je tam ta negativní emoce, že jsem teda špatná, taková jaká

jsem, tak se vám sevře jednička a už je zdravotní problém. Vy máte vývoj nastavený. Vy máte jenom žít to, co v osudu máte. Každý den ráno vstát, jít do práce, obstarat děti, partnera, rodiče, sebe, studovat, všechno, co tam máte, máte v nabídce. A pozor, zjistili jste, že ono to jede samo? Že se nevyhnete doprava nebo doleva, když vás to nepustí? A naopak, když už to vzdáte, tak vás to pustí? A jste překvapení, že najednou teď to jde a před tím to třeba léta nešlo? Ano, máte cestu stanovenou a sami jako Bůh jste si ji zvolili - kdy, co budete umět. A pokud se vám něco podaří a začnete si plácát na rameno, už jste jméno a tělo, protože ono se to stane úplně samo a tělo si to přivlastní. Takže zase už jste hmotnou složkou. To se stane samo, vaše pochopení přichází samo, všechno, co se naučíte se uděje a to je těžké pro 3D člověka pochopit, že nemusí přidat vůbec nic. Jenom že má rád žít to, co v nabídce má.

Zmírňování odporů mohu ovlivnit?

Nemůžete. To je to, co potřebujete pochopit. Já v jednu chvíli mluvím ze stavu 3D, já vám řeknu, čím se vlastně jakoby zastavují na každé čakře odpory, to znamená jaké chování by tam mělo být a na druhé straně mluvím z 5D, kdy vám oznamuji, že se to stane samo. To znamená, že já vám ukazuju, kudy vede cesta, ale zase když se vám to nepodaří, nemáte si to vyčítat, jinak se protahuje čas, kdy to pochopíte, ale on už je tak nastavený. A toto je těžké pro člověka 3D zjistit, že nemá nic v ruce, teď si s těma dvěma informacemi neví rady, jenže já tak musím mluvit, protože vy to mistrovství musíte zvládnout sami a vy musíte být ti mistři, kteří to najdou. To je takzvaný rigol mezi hmotou a Vědomím Boha, který si musí každý prošlapat sám a proto tam je hodně důležitých úkolů. Být za darebáka třeba. Co to znamená? Když já vím, že jsem nic neudělala, mám čisté svědomí a všichni si budou myslet, že jsem darebák. Teprve tehdy projdete touto zkouškou, když vám to bude naprosto jedno. Protože tehdy už si ověříte, když vám je to jedno, že nejste hmotnou složkou a tělem. Když někdo uráží Ivu a já nejsem Iva, ale Vědomí, tak neuráží mě. Je to obrovská svoboda. Pak je tam vlastnění hmoty. To je to samé, když si přivlastním hmotu Iva, že jsem Ivou, tak se budu urážet, když mně někdo řekne něco sprostého, že jo? Pak nevlastním své partnery, nevlastním své děti, nevnucuju své názory druhým lidem, jenom jim smím poradit a stáhnou se, oni si v tom musí najít, co jsem jim řekla, svoji pravdu a nebo mě odsoudí, to už je jejich věc. Nepovažuju nikoho jiného za špatného, tudíž se dostanete do stavu po nějakém čase, že si vás někdo, kdo by vás za špatného považoval ani nevšimne a fakt to všechno utichne. Tohle si všechno potřebujete zažít. Má to obrovské množství podmínek, než se změní vaše Vědomí. Ale vždycky si musíte ověřit, tady a teď v ději planety, co už umíte a co ne a to je právě tím, že najednou přijde nečekaná situace, nečekaná reakce, která vám odhalí, co ještě vaše tělo umí nebo ne. Vy třeba bědujete, když ještě začnete třeba plakat. To je úžasné, teď se něco stane a já vím o svém těle, že ještě pláče. To je váš objev. Ale když se budete považovat za to tělo a nebudete chtít jakože ten odpor, že pláčete, tak jste ještě hmotou. Chápete to? Já vím, že to je těžké. Vezměte si, já už takto mluvím 22 let. A mluvím furt stejně jako kolovrátek. Ale teď už začínáte, už začínáte...

Zmírňováním, nebo odbouráním odporů se stávám lepším?

Teď jsem o tom mluvila. Jste pořád dokonalí v jakémkoliv teď. To se stává samo. Vy vlastně jako člověk nemůžete a to vy o tom nevíte, odbourávat své odpory, protože jako Bůh jste si oblíkl tělo, které si ty odpory odbourává sám, bez vaší pomoci. Já vím, že to je těžké pochopit. Nedávno někdo na Facebooku napsal a to jsem se tam teda smála a směju se taky a vím, že vy asi taky, ale je to těžké v tom pochopení. Já jsem vám kdysi říkala, že pro někoho, kdo mi nemá rozumět z hladiny magie, pro ty jsem nesrozumitelná, jako když mluvím cizím jazykem a já to teď zažívám. Já jsem minulý týden v neděli měla návštěvu. Seděli u mně v kuchyni 4 lidé navíc plus já. Z toho 4 lidí mi rozuměli, v různé úrovni, ale rozuměli, protože už se mnou žijí velmi, velmi dlouho, jsou to moji přátelé. A jeden jediný, který se mnou žije velmi krátce, v mém okolí teda, ne se mnou. A tam bylo nádherně vidět, jak my 4, tedy my všichni jsme se bavili, ale když padla otázka od nás čtyřech k tomu pátému, tak on nám odpovídal na úplně jiné věci a nevěděl to. To bylo jak bublina. Ten člověk byl v bublině a nebo my jsme byli vůči němu v bublině, kdy ty dvě úrovně byly úplně někde jinde. A toto budete zažívat, to je ta oddělenost Vědomí. Ten člověk nás miluje, protože ví, že ho máme rádi. Ano, my ho milujeme, ale on vůbec neví o čem mluvíme a mluví si ty svoje věci, kterým jakoby mezi námi rozumí, ale tam se úplně mýjí jakoby. A to pak začnete zažívat s různými typy lidí, kteří tam jsou, to je to oddělování Vědomí.

Tak, další otázka, která pokračovala tam, jak jsme skončili.

Návštěva Kladského kruhu Druidů, složeného z menhiru určeného prý k meditaci, zvýšení Vědomí nebo i léčení je bílá magie?

Ano, pamatujte si, dneska planeta má jiné vlastnosti a to, co platilo k nástrojům, k pochopení kým jste, patřilo ke stavu 3D, což se dá, ale ve velmi malém, omezeném počtu, proti počtu populace lidí, která tady byla vlastně zrozená ve 3D, tak jenom velice minimální množství lidí, kteří došli jakoby osvícení pomocí de facto nástrojů ve 3D. Což je meditace, jsou to různé zasvěcovací věci. Ale pozor, bylo to zase omezené i tím, že těch lidí tady bylo velice málo a to Vědomí, které se včleňuje vlastně do aktivní časoprostorové křivky, to znamená, že postupně se jakoby vnořuje do aktivního proudu. Ze začátku tady bylo strašně hodně málo bytostí a těch lidí bylo na planetě velice málo, samozřejmě i zvířat. Druhy se účastnily vývoje tak, že vlastně orgány, které nebyly potřebné, zanikaly. To trvalo dlouhá léta, než se vyvinul člověk a tehdy těch bytostí tady bylo málo. Takže ti, co byli první, zase první odchází, protože doplní samozřejmě časoprostorovou křivku. A tím, jak narůstá obrovské množství populace, to znamená lidských jedinců, tak tím se zesiluje tok vlastně učebních jednotek, to znamená těl, která směřují k osvícení přirozenou samozřejmě cestou nabírání. A jednou ze 3D pomůcek je vlastně i zasvěcování a různé meditace a různé rituály. Rituály, které patří třeba i do oblastí církví. Církev má taky hodně rituálů. Ano, to se používá ve 3D, je to normální, je to přirozené. Ale v této době už vám tyto věci nebudou platné, na planetě v této době je konání v těchto směrech závadné, protože planeta mění svoji charakteristiku a věci, které platily tam, už neplatí tady. Vezměte si, pro vás meditace správně má být váš celý život. Ráda vstávám, ráda se starám o děti, mám ráda svého muže, ať je jakýkoliv, bez negativních emocí, když s ním nejde žít, tak se s ním ráda rozejdu...(smích). Vy se smějete, ale já nekecám. (Smích). Ano, děláte všechno bez

útoků a negativních emocí, to znamená, že rádi, žijete rádi, jenom věci řešíte. A tehdy jste Božstvím a pomalu vlastně vyplouváte z toho neustálého kolotoče útoků a smyček, které vás zpátky tahají dovnitř. Osvícení znamená vlastně změnu stavu Vědomí, která přichází pozvolna, ale naprosto sama, což si 3D svět neumí vysvětlit a proto tyto rituály a tyto stavy jsou naplněny vlastně de facto úsilím vůle člověka se tím stát, což je velice, ale velice obtížné. Víte, kolik životů museli třeba jogíni meditovat sami v jeskyních? A pozor, pak za velice dlouhá léta dostali jednu jedinou nabídku, kterou prošvihli. A zas museli čekat dál. A můžu vám říct, že ale jsou lidé, kteří tady poznali, jak se lehce tomu vlastně jakoby přiblížit, dokonce toho zneužili i kruhy velice silné černé magie v období druhé světové války, kdy nad koncentračním táborem bylo napsáno: Práce osvobozuje. Všimli jste si, jak je vám dobře na zahradě, když pracujete rádi? Všechno, co děláte rádi, kdybyste vařili pro lidi, které milujete, i pro sebe, kdybyste myli nádobí, nefňukali, že zrovna vy a proč ne ti druzí, když budete cokoliv dělat rádi, žijete v meditaci. A teď si vezměte, že lidé, kteří chodí usilovně meditovat na to, aby jim bylo dobře, slyšíte to? Dobře... To znamená, že když je vám dobře a děláte práci rádi, tak meditujete. Ti, co usedají k meditaci záměrně, aby se zklidňovali od odporů běžného života, ti tam nikdy nemůžou toho Boha najít, protože oni jsou tím Bohem, kterému překáží hmotná složka, která zase po té meditaci bude bédovat nad svým šéfem, nad tím, co dělá vaše dítě, nad tím, jak se vám nedaří v životě. Daří se vám, dýcháte, máte střechu nad hlavou. Přehlížejte protivné tchýně a různé jiné... Oni za to nemůžou, oni trpí. Když vy trpíte, taky jste protivní, že? Tak si to uvědomte, že vlastně oni za to nemůžou a tím se bude to okolí měnit, protože budete samozřejmě tvořit něco jiného a protože vy jste skutečně tvořivý Bůh, tak poznáte, v čem ta tvorba vězí, ale to už je na vás. Na to si musí každý přijít sám.

Ivanko, před 14 dny jsem byl u tebe na Statku a bavili jsme se o tom, jak mi tvé přednášky pomohly. Nemám na tebe ani tak otázku, jen bych v krátkosti shrnul svůj příběh, protože by to mohlo někomu pomoci. Je to asi 7 let, v roce 2013 jsem upadl do těžkých depresí. A 2 roky bojoval s tím, jak přežít, v podstatě to bylo tak, že jsem řešil jen to, jak se zabít, protože ty stavy byly velice těžké. Jakmile jsem se z toho trochu dostal, psychicky onemocněla moje žena, jinak než já, ale také docela vážně. Tak nějak jsme se vzájemně drželi, i když jsme především museli řešit každý sám sebe. Žena navíc vedla celou domácnost a starala se o naši malou holčičku. Abych to celé zkrátil, vše to trvalo mnoho let, ale zvládli jsme to. Asi nejvíce díky lásce k naší Natálce, je to dcera. Zkoušel jsem neustále hledat pomoc, jak ty říkáš – v bílé magii. Samozřejmě, že to celkově nějak zásadně nepomohlo. Teprve tvá audia to nějak postupně začala měnit. Týden po týdnu, měsíc po měsíci, člověk nesmí ani očekávat, že se něco změní hned. To je potíží si uvědomit. Ale jde to. My jsme důkazem a proto, pokud někdo ještě stále pochybuje, zda jsou tvoje povídání opravdu tím nejvíce, co se zde v současnosti děje, tak já jsem si stoprocentně jistý, že ano. Ještě jednou ti mockrát za to děkuji i za moji ženu a za naši Natálku.
Ivo.

Děkuju Ivo... Iva (smích). Ne, já si tě pamatuju Ivo, teď tě teda nevidím, ještě ty světla mě oslňují. Ano, to byl krásný příběh a víte, přijmout to, že mám depresi vám pomůže. Když ji odmítáte, to je nekonečné, protože zase jste v odporu a tělo na vás má vlastně samozřejmě ty nároky a je to těžší a těžší. A to je těžké pochopit. A já jsem zrovna Iva a jeho ženu na statku moc chválila, protože starat se o svého muže léta v těžké depresi, kdy musel být vlastně dá se říct zavřený v místnosti a neuměl se ani v těch depresích postavit na nohy a pak samozřejmě z toho ta žena se starala o svého muže a ona z toho onemocněla a on pak o ní a ještě měli dítě a zvládli to. To je fakt na medaili. A vy si musíte uvědomit, že teprve když přijmete to, co se děje, tak se dá něco zlepšit. Jestliže budu odmítat svoji depresi, nemohu se jí zbavit, protože posiluju hmotné Vědomí, které mě v ní utužuje. A tohle to je skutečně jediná cesta ven z hmotného světa a někdy budete muset přijmout i to, že to trvá velmi dlouho, třeba i rok, dva, tři, čtyři, ale jde to. A já vám děkuju. Děkuju, že začínáte chápat a že rozumíte, protože jste moje vlastní Vědomí a čím víc lidí toto pochopí, tím líp na planetě bude, přesto že to dneska vypadá dramaticky, nenechte se mýlit. Je tu hodně a hodně připravených lidí, kteří třeba ještě nemají ten čas a chybí jim třeba rok, dva, tři. Je nás hodně.

Milá Ivanko, mohla bys udělat ucelenou přednášku, jak byly přednášky Vše je dobré? A která byla aktualizovaná o informace, které jsi nám dříve nemohla poskytnout z důvodu našeho nepochopení, na které jsme tehdy nebyli připraveni? Tadek. A to asi má být Radek?...Tadek, to možná asi Tadeáš? Nevím.

Víte, já jsem kdysi dávno přednášela skutečně 9 hodin a i vlastně první přednášky, které byly v roce 2011 byly 3 tříhodinové, takže těch 9 hodin byly naživo v jedné škole ve Všebořicích v Ústí nad Labem. Ale to bylo velice zvláštní, pak ve Starých Křečanech přede mě postavili takovou tu trojnožku, já jsem ani nevěděla, že se nahrává a já jsem mluvila, mluvila, mluvila a kupodivu těch hodin bylo skoro o 3 hodiny míň. A já jsem tam za 3 měsíce jela znovu do těch Starých Křečan a vy víte, že já respektuji Otce a on vždycky ví, co dělá. Dokonce ani jméno nebylo moje, protože já jsem měla jinou představu o názvu přednášky, mělo se všechno jmenovat Návrat k Jednotě, ale ten pán, který to nahrál tomu dal název Vše je dobré a já jsem si řekla: Tak jo, proč ne? A pak mi došlo, jak geniální Otec je, protože tento název byl opravdu nejlepší, jaký mohl vzniknout, protože já jsem přišla pro vás ve stavu bílé magie a to vás vlastně nalákalo, když tam je vše dobré, že? Já bych to nevymyslela, já neumím lákat. A pak jsem teda s údivem zjistila, že to bylo pouze 6 hodin a tak jsem si říkala, že to ještě natočíme jednou a představte si, za měsíc přijedu zase do Starých Křečan a pán zase postavil tu trojnožku s tím nahrávacím zařízením a vzadu, úplně v poslední řadě seděla jedna moje známá, kamarádka Jiřinka, děsná srandistka, já jsem kdysi četla její příběhy, pamatujete si, jak okradla ty policajty o tu lžičku? To bylo její, ona je báječný člověk, nedávno jsem ji viděla v Praze v prosinci, když jsme byly, tak jsme se chvíličky objaly. A tato žena byla úžasná v tom, že ona asi 3x během nahrávání těch přednášek vstala, zvedla ruku a když se začala ptát, tak vypadla elektřina. No přišla jak na zavanou, zkrátka nemělo to být. Ono v těch Starých Křečanech je řečeno naprosto vše, bohužel nebo bohudík, ono je to vzájemné a ano, buď všechno ano, nebo všechno ne je skutečnou pravdou. Nedávno

jsem se dozvěděla, že Dan měl takové krásné úmysly oživit ten zvuk, protože už je velmi špatný a už je to mnohokrát ohrané a já tomu moc nerozumím té technice, ale vím, že to chtěl, ale bohužel ta originální nahrávka od pána, který to napsal nebo natočil, už neexistuje. To znamená, že se to nedá oživit a vy víte, že vše je dobré. Takže buďte spokojeni, že jste se s tím setkali. Existují teď přepisy, které jsou zdarma, ty ebooky jsou zdarma. Lidé, kteří na nich pracovali a pracují vynaložili obrovské úsilí a já jim obrovsky děkuji. Víím, že jsme jim to zkomplikovali tím, že my jsme měli problémy udržet Statek nad vodou, teď už je všechno v pořádku, tím jsme zasáhli do jejich práce, ale to neznamena, že to bylo naším úmyslem. To se zkrátka stalo. A chci jim milionkrát poděkovat a vy taky, protože oni to dělali naprosto zdarma pro vás pro všechny. Já bych zatleskala.... (potlesk).

Takže já doufám, že to nevadí, já si myslím, že už jsem za ta léta, za těch 8 let, co je to na veřejnosti mnohokrát všechno vysvětlila a možná víc, než jsem kdy vysvětlovala u původních základních přednášek, které byly a které jsem říkala doma. Všechno bylo nastavené přesně tak, jak mělo být, takže teď už byste to snad možná ani nepotřebovali, pevně tomu věřím.

Milá Ivanko, můj šestiletý syn Ondrášek měl minulý rok na horách virózu, kdy zvracel celou noc a od té doby má strach o svoje zdraví. Pomocí tvých přednášek, poslouchá Staré Křečany a starší přednášky, zklidňováním těla a pomocí aromaterapie se nám podařilo stav zlepšit. Nyní již nemívá tak velké strachy a úzkosti jako dřív a tělo se již tolik netřese, přesto se tě chce zeptat, co má svému tělu říct, aby ho zklidnil. Mívá během dne výkyvy nálad a když něco jí, vždy se ptá, zda se mu z toho neudělá špatně a nebude zvracet. Za Ondráška děkuje maminka.

No, tak Ondro, pamatuj si, když přijde strach z něčeho v budoucnosti a já už jsem o tom dneska mluvila, tak máš tělu říct: Ještě se nic neděje. Proč by to mělo být špatně po jídle? Za prvé, když budeš mít strach a budeš odmítat nějaké potraviny, to se občas v lidském životě stává, i já jsem někdy zvracela, i maminka, i všichni tady v sále, že jo? Takže jako v životě lidském se dějou samé dobré věci. Když se do těla člověka dostane něco „závadného“, tak má tělo právo to vyvrhnout ven a zbavit se těchto, v té chvíli jakoby nežádoucích látek neboli toxinů, takže tvoje tělo máš pochválit za to, že jak krásně zvracelo. Můj tatínek vždycky říkal mamince, moje maminka se bála zvracení taky, protože ona se bála takových těch zdlouhavých stavů, než to tělo vůbec začne zvracet. To je to obtížné. Ale když už zvrací, no to je úleva. A tak můj tatínek říkal: Hele Ivi, když ti někdy bude špatně, strč si prst do krku. Já jsem o té doby, od toho dětství to párkrát vyzkoušela, když mi nebylo dobře a věřte mi, že jsem si hodiny a hodiny ušetřila, než to tělo došlo do stavu. A dneska, kdyby mi někdo řekl: Hele, teď jsem ti tam dal nějaký jed. Řeknu: Jo? a půjdu vyhodit věci úplně lehce a přijdu zpátky. Na zvracení není nic špatného, naopak, je to obranná reakce a mechanismus těla a potřebuješ to pochopit. Takže poděkovat tělu, když sní něco špatného, že to vyhodí. Ono se ti to mockrát v životě nestane. Je zbytečné se bát věcí. Kdyby ses bál jíst věci jenom kvůli tomu, co kdyby se ti to stalo, tak už by ti možná nic nikdy nechutnalo a to je škoda. Věřím tomu, že maminka vaří výborně, školní kuchyně taky a vůbec všechny

babičky, takže žádné strachy. Teď jím. Chutná mi to. A ještě se nic neděje. To jsou 3 věty, které si budeš občas někdy opakovat a jednou se možná tomu budeš smát, že jsi to takto někdy prožíval. Nic to není. Život je krásný.

Ivanko, s čím prosím může souviset dvojité vidění? Celoživotní touha všechno vědět? Děkuji moc, Jana.

Tam jsou oči, uši, čich, nos, mluva a hmat samozřejmě, všechny ty věci souvisí, protože i mluva – samozřejmě musíte mluvit na někoho, abyste slyšeli. A hmat, ten je sice taky s pětkou, to je komunikační čakra, ale vy potřebujete svět i osahat a patří to ke komunikační čakře taky. Tam je nějaká nerovnováha, která se vlastně odehrává jakoby v té komunikaci se světem. Může to být, že nechceš něco vidět tak, jak to je, nebo přemlouváš svoje tělo k tomu, aby to vidělo jiným způsobem nebo jsi možná někomu svým názorem na něj v posuzování ublížila, je to možné, takže popřemýšlej. Je to rozhodně v komunikační úrovni, ale to bychom si asi museli sáhnout na to a teď skutečně nemáme čas. Je to rozhodně komunikace. To, co se odehrává na hlavě, okolo páté čakry, což je v očích, je komunikační věc.

Milá Ivanko, mohla bys prosím něco říci k požárům v Austrálii? Jana.

No, hoří...(smích). Prosím vás, planeta teď prožívá opravdu náročné věci a není to zrovna jednoduché. Ale je to proto, že došla do bodu, kdy se tady musí dost věcí očistit, dost věcí zlikvidovat a lidé by měli pochopit, čeho si mají vážit a čeho ne. Už jsme o tom dneska mluvili úplně v jiném případě, že teprve tehdy až přijdete o ty jakoby nejobyčejnější věci, které vám nikdy nepřišly jako perfektní a které teda byly perfektní, teprve si vážíte věci. I proto se dnes planeta znečistila, abyste si vážili její čistoty bývalé, která tady byla, protože jste nevnímali, že ji znečišťujete. Je to proces, který je velice zdoluhavý a náročný a jsme v tom zainteresovaní naprosto všichni. Jenže pozor, jak donutíte druhé lidi? Nedonutíte. A proto každý z vás, sám za sebe musí začít od sebe. Člověka, který neznečišťuje svými jedy, i toxickými myšlenkami planeta si zachová, protože ona si vás Matka váží. I Otec si Vás samozřejmě váží, Otec si váží každého, ale Matka je ten, kdo třídí odpad. Tak nebuďte odpadem, jo? Chovejte se k ní, jako byste chtěli, aby se choval svět k vám. Šetřete s vodou, šetřete s elektřinou, zas to fanaticky nepřehánějte, tak abyste na každého řvali z rodiny, každý za sebe musí. Učte své děti od malička, aby si vážily všeho, protože je opravdu zapotřebí, abychom šetřili, je nás tady velmi mnoho. Ony se najdou posléze jakoby zdroje, protože planeta je soběstačná a to vy ještě nevíte. Máme tady obrovské množství energie, které jsme ještě neobjevili právě proto, že by byla zneužitá k vojenským účelům, proto není objevená, ale ona bude objevena. Já myslím, že už někde objevená je, ale ještě se to nezveřejňuje, právě z obavy kvůli těmto věcem. Takže buďte rádi, že to ještě není objeveno a z toho důvodu se dějí i dramatické věci, třeba i okolo té Austrálie a i jinde. Musíte to brát tak, jak to je. Lidé, kteří tam žijí samozřejmě se potřebují odhodlat k tomu, aby pomohli, aby se v nich otevřelo to úsilí pomoc svým bližním. Pamatujete si? Nedávno se stalo v Prešově, jak tam vybuchnul ten dům a kolik se tam objevilo opravdu lidských krásných emocí, které pomáhaly těm, kteří přišli buď v rodinách o životy a těm zbytkům těch rodin a s bytem a všechno proběhlo naprosto perfektně. Tohle lidé dokážou jenom tehdy, když

se stane něco dramatického, uvědomujete si to? Proto se také ty věci dějí, jsou v návaznosti před dřívějšími demolicemi a útoky, tohle jsou dopady, kdy najednou to lidi sduzuje a učí se to. Takže vím, že to vidíte ještě trošku pokřiveně a pozor - bílá a černá magie by řekly, že Adamcová vidí křivě. Oni neví, že jsem byla na operaci. (Smích).

Milá Ivanko, môj 10 ročný syn má ADHD, je dysgrafik, dyslektik, takže je niekedy nevládateľný. Ale je absolútne úžasný a šikovný, horšie je to s manželom, ktorý ho absolútne nevláda a následne sa na ňom vyvršuje. S otcom to mal veľmi ťažké, celý život ho len ponížoval, urážal, matka hysterická, psychicky labilná, takže úplne to chápem a neodsudzujem. Niekedy nie je ľahké prizerať sa. Samozrejme sa o tom s manželom rozprávam, ale moc to nechápe. Obviňuje iba syna, niekedy nemôže malého ani cítiť. Potom sa mu to zasa snaží vynahradiť. Ano, pak má výčitky, on bude úplne rozhozený a bude úplne rozsekaný. Niekedy ho niekde zoberie, alebo mu niečo kúpi, uvedomuje si to a chce si aj pomôcť, ale nevie ako. Následne manžel trpí depresiami, býva nervózny a podráždený, vidím, že sa snaží, ale je to silnejšie, ako on.

Ano, on za to nemůže, on potřebuje pochopit svého otce. Syn, který odsoudí svého otce obrovsky za chování vůči sobě, musí zažít, že on sám dělá svému synovi. A pozor, i proto je dar a teď se vám to možná nebude líbit – ADHD vašeho syna. Vidíte, jak je to geniální? Co to DNA udělá, jak nastřádá ty úkoly před sebe, jak musí být pokračování. Ale dá se pomoci tím, že dnes, když on sám trpí pak výčitkami, co tomu chlapci dělá, vždyť je to jeho dítě. Ví, že to dělat musí a nechce to, musí pochopit, že ani jeho otec to nechtěl dělat jemu. A že jsou vlastně stejní. Tehdy, když to do hloubky pochopí a otcí odpustí, protože za to nemohl, ho jeho tělo propustí a začne se to zlepšovat. Vy si hlídejte chlapce, aby neodsoudil tohoto svého otce, aby se zase neopakovalo v budoucnosti. Je to pro vás těžký úkol, ale protože mě posloucháte, tak už na to máte gebíry, už tomu budete rozumět, budete to vnímat víc. A pevně věřím, že rozhodně se to nebude opakovat stoprocentně, že tam nějaký ten úspěch budete mít.

Prosím ťa pekne, porad', rada bysom vedela niečo o deťoch s ADHD, dyslektikoch a dysgrafikoch. Ďakujem krásne za odpoveď a za to, že si, Jana.

Víte, v této době je hodně takzvaných jakoby a teď to řeknu blbě - úchylek a já to teď nemyslím jako úchylku... jako výkyvů v normálním chování v různých skupinách a je to proto, že dnes probíhá zátěžové vyučování na planetě, kdy se skutečně jakoby dějí věci, které vás kdy v minulosti, aby mohly rozčilovat, odmítat je, nepřijímat je. To, že je přijmete a nakonec pochopíte, jak vám to pomohlo mít takto náročné dítě. Ano, vy se s takovým dítětem obrovsky naučíte a nebo nenaučíte, ale už vás to posune a roztřídí do oblasti 3D. V současnosti je velmi takových možností. Vezměte si, i u starších lidí dřív málokdy byl Alzheimer nebo Parkinson, tyto nemoci se objevují až poslední dobou, posledních 50 – 60 let to začalo, je to zase připraveno na tuto dobu, kdy zase vy své rodiče, kteří stárnou a jste bezmocní, musíte třeba i někdy zamykat, aby vám neutekli někde do prostoru a nechodili jste je hledat někde a teď samozřejmě řešíte věci, které

jste netušili, že někdy budete řešit. Takže teď je tady toho opravdu velmi hodně, abyste si s tím poradili. Ale vždycky to pomáhá vám. Pomáhá vám to získat trpělivost, získat soucit, nikdy nevíte, jestli vy sami někdy nebudete potřebovat takovouto pomoc. Nezapomeňte, že to vždycky děláte sami sobě. To znamená i tu péči, i ty útoky, které by tam případně byly, ty vás vždycky doženou. A to je vaše skutečná a jediná realita. Takže prosím vás, berte to jako dobrou věc. Teď je hodně dětí, které mají různé věci, které tady třeba i v minulosti nějakým způsobem se objevovaly, ale nevědělo se o nich. Dřív zkrátka ve škole se řeklo, že dítě je nenaučitelné, mělo čtyřky, propadalo a přitom dnes by se to třeba řešilo jiným způsobem a mohlo se to vyřešit. I to, že se na to přišlo, je velkým úspěchem k těm dětem a dá se najít cesta. Ty děti z toho mohou i samozřejmě vyrůst, ale vy vyrostete s nimi. A za to je zapotřebí děkovat, když si uvědomíte tohle, budete vidět všechno v té skutečné míře, v jaké jste si to objednali.

Milá Ivanko, nevím, jak dát svému životu řád, převládá u mě spíš chaos a důležité věci odkládám.

No, neodkládej je. Zkus si napsat seznam každý den, co máš udělat. Ze začátku ti třeba nepůjde splnit 5 bodů, ale jenom jeden, ale i to je úspěch. Pochválit se. Taková ta nechuf někdy jít na úřad, nebo si přišit knoflík u kalhot, jsou různé varianty, co pokládáte za protivné a co ne. Já jsem to taky řešila v dětství, taky jsem pár takových věcí měla a zjistila jsem, že když udělám jako první ty, co mi byly nejprotivnější, tak se mi strašně ulevilo a měla jsem obrovskou radost. To, co bylo nejošklivější, tak jsem měla za sebou a to vás nabije. Později zjistíte, že vám činí radost naprosto všechno. Když uléháte večer, po třeba docela náročné práci, tak nemáte v hlavě myšlenky. To je vlastně to, já jsem od toho vlastně odběhla, od toho, co bylo sebráno filozofům a myslitelům z Řecka a Říma, co si sebrali na koncentračních táborech – Práce osvobozuje. Když budete pracovat, zapomenete na to, že tělo má nějaké...vy potřebujete unavit tělo, aby nemělo blbě myšlenky. Je to pravda, věřte mi.

Já jsem vám kdysi vyprávěla, jak moje dcera z Francie se udiveně ptala, jak to, že lidi, kteří jdou posvátnou cestu Svatého Jakuba, až k moři – 2000 kilometrů dlouhou, kterou jdou měsíc, možná dva, že jim kradou osušky. No, kradou jim osušky, protože oni jsou u nich na hotelu, jako na penzionu. A ještě když vlastně můj zeť volá, protože tam mají telefonní číslo, tak říká: Prosím Vás, vy jste nám vzal osušku. Tak jim ještě vynadají, co si to dovolují, že jim to asi vzal personál. Načež můj zeť řekl: Personálem je moje žena a ta si asi těžko tu osušku ukradne. Tak jim ještě pak dali palec dolů za hodnocení penzionu. A já jsem tenkrát Lucince říkala: Podívej se, musíš s tím počítat. Ale co se divíš? Lidé, kteří ještě musí jít svatou cestu, to tělo musí tak unavit, aby nekradli osušky. A vy jste ještě moc blízko od startu a daleko od cíle. (Smích). Říkám: Budeš si muset poradit a musíš do té ceny zakomponovat trošku víc peněz proto, abyste měli na osušky případných lidí, kteří ještě neovládají svoje těla. Ano, tělo se potřebuje unavit, aby nemělo zbytečné roupy a nedělalo blbosti. Zkuste si představit, každý dneska tady touží vydělat obrovské peníze, aby nemusel makat. Ten by se divil, kdyby nemusel makat. Jak by se začal nudit a pak by koukal po blbostech, chodil by za ženskýma a nebo ženské za mužskýma, začal by se nudit, pak už by mu to začalo překážet, viděl by mnoho ošklivostí, možná by začal brát drogy, pít alkohol, svět bez

práce nemůže být. Práce je to, co zušlechťuje tuto planetu. A vy byste ji měli tak milovat, že byste měli všechno dělat tak, aby to bylo všechno lepší, krásnější, vždyť to děláte pro sebe, pro MY. Ne pro sebe, jako že si budu šudlat domeček, abych ho měla lepší, než druhý, ale proto, aby druhý se mohli koukat na něco hezkého. A proto jste sem přišli. Jednou bude krásná celá, protože všichni budeme všechno dělat pro všechny. Tak.

Děkuji za rady, promiň za pravopis, jsem Čechoslovák, tak jsem se snažil. Tvůj přítel Páreček? Aha, ono to je z druhé strany, pardon. (Smích). Tak to ještě pak přečtu jednou, jo?

Ahoj milá Ivanko, jednou jsem někde slyšel, jak jsi vyprávěla, že každý z nás vnímá realitu úplně jinak, individuálně. Tudíž usuzuji, že každý má svoji pravdu a konání.

Ano, já jsem kdysi v Ústí vyprávěla, že pravda se neustále mění a pozor - u každého člověka. A pravda na planetě je součet všech přítomných pravd. A teď pozor, každou vteřinu umírá spoustu lidí a spoustu lidí se rodí. A od začátku až do konce toho života se jim ta pravda každou chvíli mění podle toho, jak získávají zkušenosti. Takže pravda je věc, která se také vyvíjí. To znamená, že tvoje dnešní pravda nebude pravdou zítřejší, pozítřejší, natož už vůbec byste se nesetkali. Takže vidíte, že abyste se dostali přes hranici pravdy, potřebujete respektovat pravdu druhých a přiznat, že i vaše pravda se mění, což je záležitost třetí čakry. Respekt k pravdě druhého člověka a tohle se potřebujete naučit na trojce a to je hodně důležitá věc.

Mám krásnou dceru s bývalou přítelkyní, která nám jak já vnímám hodně ubližuje. Tím, že mi pořád vyhrožuje nesmysly, chová se vůči mě arogantně a cynicky. Tvrdí, že horší člověk jako já už neexistuje a každý druhý je lepší jako já.

To je super, že aspoň každý druhý. (Smích). To už jsi v 50% dobrý.

O malé dceři ani nemluwím, nechce mi ji dávat, víc jak mimosoudní dny, co ji mám dostávat pod podmínkou, že až se začnu chovat tak, jak mám, tak až tehdy - s poznámkou, že aspoň vidím, jaké to je. Stejně mi ji nakonec nedá, i když se snažím.

Hele, klid. Zachovej klid, budeš se chovat hezky a pozor – i v hlavě. I v hlavě budeš mírný, budeš se snažit přicházet včas a včas tu dceru samozřejmě vracet, máš také nástroje, které jsou vlastně u tebe k použití, to znamená, když ti ji nebude chtít dávat v ty stanovené dny, můžeš požádat soud o skutečné vyřešení věcí, kdy by ti ji měla předávat, ale bez útoku na ni. Nikdy nevíš, co jsi dělal druhým lidem. Vy vždycky sklízíte svoje věci, které vlastně jste dělali druhým. Ona je tvé vlastní Vědomí, tak jako je tvé vlastní Vědomí dcerka. A pokud budeš útočit na její dceru, budou se dít tyto věci. Ona nikdy nezměkne. Bude to trvat asi dlouho, já vím, že dcera poroste a budeš mít pocit, že o ní přicházíš, ale tak to není. Chovej se slušně a hezky, nedohaduj se. Ale trvej na věcech, protože je to taky tvoje dítě. Počkej.

Malá si ode mě nesmí k ní domů brát hračky se slovy: Mám zamordovaný celý byt a nedá se tam hnout. Pak za týden vidím, jak malé nosí hračky ze společného domu, které si nemohla ode mě vzít.

Poslyšte, to vždycky dělá ego samozřejmě naschvály. Zrovna od táty tam je ještě možná ovlivňování té malé holčičky, ale pozor! Kdykoliv budeš mít u sebe svoje dítě, nebudeš mluvit o matce ošklivě. Ani v hlavě! Jestli bude matka mluvit o tobě špatně před dcerkou, to už je její věc, ale bude taky vidět to dítě, že ty o matce mluvíš dobře. Dítě je nestranné, najde si k tobě cestu, ale musíš to vydržet. Jakmile i v hlavě budeš útočit, nikdy se změny nedočkáš.

Není měsíc, aby byl klid a neřešilo se něco stále s policií. Jak malou biju, jak má malá skrze mě traumata a nemůže pak její matka do práce a malá do školky, prostě toto jsou ještě slabé odvary, co se staly a dějí. Jen nechci psát vše, stejně je mi z toho do pláče. Má otázka: Ivanko, já nedělám přece něco zlého, nebo chybu? Nevidím tu realitu přes svůj závoj ega? Co když její matka to peklo vlastně ani nedělá, jen reaguje na mě, že jí ubližuju a vlastně si to ani neuvědomuju a žiju v iluzi, že nic zlého nedělám. Prosím o radu, v tomto jsem měl vždycky chaos, i když mám velkou snahu a pochopil jsem ji i sám sebe.

Tam může být dvojitá varianta samozřejmě, že buď děláš věci, které jí byly protivné. Taky je důležité, proč jste se vlastně rozešli. Jestli tam byly neshody, jestli jste se hádali, když jste byli spolu, jestli jste vůbec spolu kdy byli. To jsou věci, které musíš vědět sám a to bychom si museli asi o tom popovídat na jiné úrovni. Já tady mám takové zkrácené informace. Základ je ten, že ego matky, když byste se rozešli nějak ve zlém, tak se samozřejmě většina těch matek 3D chce mstít a dítě nechce dávat, jenom aby potrestaly partnera. Ale pozor, ony neví, že to dělají samy sobě, samozřejmě dožene je to jinde, ale hlavně to dožene jejich dítě. Podle toho, jak je to závažné a pokud se tam řeší ta policie a hodně věcí najednou, zvaž, jestli by nebylo lepší a teď řeknu možná něco hodně dramatického, jestli se nechceš dítěte vzdát, aby mělo klid a ozvat se jí třeba až ve vyšším věku. Jestli to dáš. Než nervovat dítě, aby matka jí dělala scény.

Já jsem kdysi jako menší, jako holka, viděla nádhernou inscenaci v České televizi, kde se jednalo o tahání rodičů o dítě a byla tam jedna psychologka, která jim řekla: Podívejte se, toto je vaše dítě. A dala jim medvídka. A oni dva se tahali o toho medvěda, křičeli na sebe, až do chvíle, kdy toho medvěda roztrhli a vysypala se z něj ta náplň. A pak pochopili. Musíš odhadnout sám, do jaké míry je dítě stresované a do jaké míry ho matka nechává takhle trápit. A jestli jí skutečně miluješ, tak se jí vzdáš.

Znáš příběh se Šalamounem? Kdy 2 matky v jednu noc porodily holčičku. Jedna ji zalehla při kojení a té druhé ukradla dítě a podstrčila své mrtvé. Ale ta druhá matka poznala své dítě, že je to živé dítě té druhé ženy, která se vydávala za její matku. A tak to všechno přišlo, ten spor až k Šalamounovi a on namaloval kruh. Do kruhu postavil 2 matky, dal jim do ruky dítě, aby se o něj přetahovaly. A ta skutečná matka dítě pustila, aby ho nezabila. A on pak vzal to dítě matce, která vyhrála a vytáhla dítě z kruhu a vrátil dítě pravé matce.

I kdybych já byl hodný jako otec, nedělal bych vylomeniny, ale věděl bych, co dělá mého dítěte matka mému dítěti, tak bych asi o tom uvažovala. Ale na to musíš mít sílu. Když to dítě budeš milovat, ono si tě najde. A nebo to za nějaký čas dopadne tak, že ho budeš vídat. Zatím se to snaž vyřešit nějak v klidu. Ale kdyby to gradovalo, že každý druhý den tam je policie, tak na to rozhodně bych asi nepřistoupila. Život pak není kvalitní, ani tvůj, ani matky tvého dítěte, která tím, že bude rozčílená a bude mu dělat scény, bude taky obtěžovat. To je všechno, co ti k tomu řeknu, já vím, že asi nejsi nadšený, ale ber to jenom jako téma k uvažování.

Milá Ivanko: Jak zvládnout, aby syn – 14 let odpustil svému otci a tedy mému bývalému manželovi odchod od rodiny za jinou ženou? Já jsem mu vše brzy odpustila a žijeme se synem spokojeně léta sami, ale mám pocit, že synovi to stále vadí. Děkuji.

Ano, to je obtížné. Buď mu to vysvětlíš, budeš se k tomu nekonečně vracet, ale netlačit na pilu, anebo to bude muset pochopit dějem svého osudu. Děj jeho osudu bude ten samý, to víš, aby pochopil svého otce. Ale to už je hotové. Takže snaž se, protože to někdo zase neví, ale vy to víte jako Bohové, ale nevíte to jako lidé. Snaž se vysvětlovat principy. Hlavně tady jde o to, že by měl svému otci přát jeho rozhodnutí a respektovat ho. To je láska. A je super, že ty jsi to dokázala a nešpiniš toho otce. To znamená, že jsi dala synovi příklad a jeho věcí je, když toto ještě nevstřebal, takže možná tam ještě nějakou tu rezervu mít bude, ale rozhodně tam asi nebude zášť. Možná ho jednou pochopí, až bude muset hrát tu samou roli, ale třeba k tomu ani nedojde. Třeba mu to dojde za rok, za dva, za tři nebo to pochopí nějakým jiným způsobem. Ale je super, že mu dáváš dobrý příklad.

Prosím o přiřazení negativních emocí k jednotlivým čakrám a nemocím v této oslabené části těla. Zdeňka.

Dobře. Negativní emoce na první čakře je, že někdo učinil špatný čin, to je na levé straně do hmoty. To znamená, protože hmota světa je stoprocentní, jsou tam všechna hmotná těla druhých lidských těl a vaše vlastní. Takže buď si tam myslíte, že vaše tělo je špatné a nebo, že druhá lidská těla jsou špatná, protože učinily špatný čin. Špatný čin neexistuje, je oblečený ve vašem osudu a těla ho musí dělat. Proč si myslíte, že se osvícenci chechtají, když se potkají? A jen se chechtali a chechtali, protože pochopili, že tady se nikdy nic nestalo. Že hmota nemá s vámi co do činění a dělá si to sama. Na pravé straně v jedničce je posuzování vámi, jako špatná situace. Vy musíte projít všemi různými druhy situací, protože v těch situacích se něco naučíte. A to, co získáte, to už vám nikdo nikdy nevezme, to si odnášíte jako poklad do dalších životů a do vývoje až do doby sjednocení.

Na druhé čakře je to do hmoty vztahovka, to znamená vadí mi, že mi něco někdo udělal a vadí mi, neboli vyčítám si a nebo druhým tělům, že jsem něco udělala druhým. A do pravé strany je to, že mi vadí situace. Nechci to tak zkrátka.

Na trojce je to do hmoty, že nerespektuji čin druhého lidského těla. To znamená – zlobím se, odmítám to, že to udělal a taky odmítám svůj čin těla svého, za které se

považují. Do pravé strany je, že nerespektují, neboli odmítám situaci, která se odehrává. Třeba, že nemám práci, tak se zlobím, nechci to, jenže ono to tak je. To je to, co potřebujete pochopit. Vy máte respektovat život takový, jaký je, teprve pak se všechno snadno narovná.

Na čtyřce jsou dvě emoce a jsou tam dvě proto...tady je to velice záludné, jsou tam nenávisti a jsou tam lítosti. To srdce je takové zvláštní, je trošku jiné než ostatní čakry, protože tam jsou brány. Jsou možné obě varianty, kdy jsem já a druhé lidské tělo, které mezi sebou hraje hry. Takže když ke mně přijde druhé lidské tělo a udělá mi čin, tak já jeho nenávidím a sebe lituji. A když já učiním nějaký ošklivý čin druhému lidskému tělu, tak jeho lituju a sebe nenávidím. Takže tam je hodně variant a i různých kombinací, jak to můžete prožít. A samozřejmě do situací je zase nenávist k situaci, že se děje a nebo lítost nad situací, která se děje.

A pátá komunikační úroveň je, že jakýmkoliv způsobem špatně komunikuji s hmotnými těly, buď druhými nebo svým tělem. Takže kritika, ironie, zostuzení, nemluvení s druhými lidskými těly, špinění sama sebe, ale s prožitkem samozřejmě s negativními emocemi. A pak samozřejmě je to i posuzování. Vy nemáte ani právo posuzovat druhé lidské tělo, protože není vaší skutečnou realitou.

Ego je charakterizováno negativními emocemi, to znamená s prožitkem. Vy smíte cokoli říct bez negativního prožitku, protože Božství slyší jenom prožitek. On ho vnímá pouze přes uzavření nebo otevření víc, nad míru a nebo pod míru vašich čakerních systémů, které se tak odehrávají automaticky, když reagujete prožitkem. A pak na posledním místě je do pravé strany situační strana na komunikaci, kdy kritizujete a posuzujete situace, jaké jsou. Ale ony jsou takové, jaké jsou. A pak je tady další otázka.

Je tato souvislost emocí s nemocemi těla totožná s učením tradiční čínské medicíny? Strach a obavy - oslabují se ledviny, zlost a žárlivost - játra?

Strach je na jedničce. A obavy? Obavy jsou strach, že jo? Obavy jsou, že koukáte do budoucnosti, že tam bude něco špatného po zkušenostech z minulosti, takže obavy jsou na hlavě. A když se koukáte skutečně do budoucnosti, tak máte na hlavě úplně takový nasazený balík a nevnímáte tady a teď a jenom nevíte, co bude. Buď je to do hmoty o někoho, nebo sami o sebe, nebo o majetek nebo situace, která nastává. A tady jsou potom postiženy jakoby orgány na hlavě, které jsou vymístěné, protože jsou v budoucnosti. A ta je před vámi. Vy totiž pokračujete - vlastně jak máte páteř, tak za vámi dole je minulost a před vámi je budoucnost po páteři. Takže vidíte, že budoucnost – vždycky, když se koukáte dopředu, která tam je, tak je to v té budoucí pozici. Všechno se dá krásně prohlédnout, když to pochopíte a ono vám to dojde samo.

Ledviny - zlost a žárlivost – ne, v žádném případě. Ano, játra – zlost je na játrech, žárlivost taky, to je přivlastňování a odmítání druhých lidských těl, aby vám zůstalo to jedno. A ledviny jsou vztahovky. To znamená, že vám vadí konání někoho, nebo vaše, to jsou výčitky, to je takzvané neodpuštění a vadí vám situace. Takže něco souvisí, něco nesouvisí, něco souhlasí, něco nesouhlasí, ale je to tak plus mínus autobus. V ledvinách

je teda ještě taky taková zásobárna energie, když hodně pracujete, ale to máte i na štítné žláze. Jsou orgány, to znamená pátá a druhá čakra jsou taky jako rezervoáry energie a když přetáhnete svoje síly a děláte to dlouhodobě, krátkodobě můžete, tak pak jste vyčerpaní a opravdu se tady něco objeví.

Já sama jsem teď před Vánoci hodně pracovala, nejenom s vámi, ale ještě jsem tvořila mé rodině nový domov, což se mi teda podařilo a bylo to úžasné. Umístila jsem do nového domova všechno, co bylo ve starém domově, akorát jsem to prokombinovala a ty moje děti když přišly, tak obě plakaly štěstím. I zeřům se to líbilo, i dětem. A Petruška ještě říkala, teď po Novém roce, když jsme měli pobyt, tak se setkala s lidmi a to bylo hezké setkání, protože najednou tam bylo i moje dítě, tak byli všichni zvědaví, jestli nekecám a tak ji tak testovali a bylo to teda krásné, bylo to hezké, všichni jsme se strašně nasmáli. Byli báječní a hezky jsme si pokecali. Tak říkala: Ano, my jsme tady doma. Maminka vlastně udělala domov, protože my jsme zjistili, že domov nebyl ten dům, kde jsme se narodili a ona celých 60 let žila, domov totiž nedělá dům. Domov dělá člověk. (Potlesk)

Tak a hele, máme tady poslední otázku. Dane, kde jsi? On tady už asi není, to nevádí, já mám tady ještě vytištěné, takže si když tak ještě něco řeknu. Takže.

Cvičíme pravidelně hormonální jógovou terapii pro ženy podle Dinah Rodrigues. Vědomě myšlenkou čistíme jednotlivé čakry cvičením a vizualizací čaker, jako rozkvetlého lotosového květu a prouděním léčivé energie od jedničky k sedmé čakře. Je to vhodné pro všechny ženy bez ohledu na to, zda mají horní čakry již otevřené nebo ne. Kdo má ještě uzavřené čakry dole – neodpuštění, nenávisť, nemůže přece ovlivnit čakry nad těmito spodními uzavřenými, kde energii nahoru nepustí. Děkuji za odpověď, Zdena.

Zdeni, je to trošičku jinak. Tady nezáleží na tom, jestli máš dolní, nebo horní otevřený, nebo uzavřený, nebo obráceně nahoru. Každá čakra zodpovídá za to, co ten člověk umí, anebo neumí. A vizualizace v této době je bílá magie. Představ si, že ta žena si bude vizualizovat hormony, třeba dejme tomu na druhé čakře, ale přijde domů a bude mít vztahovku k partnerovi nebo k synovi nebo já nevím k šéfovi. Takže u tebe si to bude rozvíjet, ale v praxi, když přijde domů se bude v morálce chovat jinak. Váš život a osud, tak jak ho máte nastavený, je vaše jóga. A pokud se chováte jinak a přitom usilujete, když máte zdravotní problémy, abyste se na té józe nějakým způsobem napravili, tak pracuje tělo proti tělu v době, kdy je vlastně v tělocvičně a kdy je ve svém životě. Tady je zapotřebí, abyste lidem vysvětlila, nebo ženám, když je to hormonální jóga pro ženy, abyste ženám vysvětlila, jak se mají chovat v soukromém životě. Aby rezonovalo učení, to znamená pozice, jak se mají chovat, aby se to alespoň zlepšovalo a přibližovalo se to tomu, co vlastně nutí potom ta žena to tělo dělat v tělocvičně. A toto je důležité, jinak je to roztrhá. A tam si prohlédněte, na základních přednáškách máte popsáno, jak vlastně každá čakra pracuje a co tam je a co není a co tam máte dělat, abyste se ke světu správně chovali.

Ten, kdo neumí odpouštět, budou mu do života chodit různé jiné věci, ale bude to vždycky zkouška na to, jestli zase umí někomu něco odpustit, protože mu věci vadí. K nám chodí na Statek cvičit mnoho jogínek, všechny jsou báječné a každá samozřejmě sama od sebe dělá tu jógu jinou. A máme tam Mílu, která dělá Iyengara. Iyengaristům říkají nábytkáři, jsou úžasní. Sám Iyengar byl napřed velice nemocný člověk, který se ze všeho dostal přes jógovou pozici, kde teda umožil to tělo tak, že se i do morálky dostal. Ano, proto jsem mluvila o té práci, když budete tělo unavovat, ono vám přestane dělat blbosti a pak se srovná, ono to s tím samozřejmě souvisí. Ale oni třeba používají a proto jim říkají nábytkáři, že třeba používají i židle, různé opěrky, to, co máte běžně v obýváku, abyste se dostali posléze po nějaké době do pozice, kterou napřed neuděláte, ale třeba ten nábytek vám pomůže, aby byla poloha správně nastavená. Ale pozor, my vždycky povídáme potom spolu, ona jim vysvětluje jógu a já jim k tomu říkám vlastně tu teorii, která souvisí s morálníma hodnotama, s yamou a niyamou. A když u nás ta Míla byla, tak říkala: Když jsem přišla kdysi za Ivankou, protože já tu holčičku znám od 8 let a svým způsobem k nám chodila nakukovat do výchovy, takže taky se vychovávala vlastně s mými dětmi a mám ji hrozně ráda. Dneska je to krásná, dospělá žena, má dítě, cvičí tuto nádhernou jógu a vysvětlovala těm děvčatům u nás na té józe a zvedla takto krásně prst a říká: Když jsem před léty přišla za Ivankou a řekla jsem jí, že chci cvičit jógu, tak Ivanka zvedla prst a řekla: Pozor Mílo! Protože v té době neměla moc vyřešené věci ve svém životě. Znáte to, rodiče, prarodiče, tam se vždycky něco odehrává a čím dramatičtější to je a začnete cvičit jógu, tak se začnou dít hrozné věci. Protože ono to souvisí, vy ovlivňujete tím, jak se snažíte narovnávat tělo do pozice správná, tak vás nutí osud, abyste to dokázali i v tom morálním hledisku. A Míla říká: Měla pravdu, dělo se. Ale ona to dala. Takže ono se to dá, ono vás to možná někdy přinutí i k tomu, abyste zapracovali i na tom svém vnitřním světě, který potřebujete nějakým způsobem napravit.

Dobrý den Ivanko, včera jsem započal čtení Metafyzických příběhů od pana Tomáše. Jsem rychlý čtenář a když mě kniha baví, skouknu ji jedním dechem. Nebylo tomu jinak ani v případě pana Tomáše, ačkoliv mi mnoho jeho příběhů přijde ještě krapet za vlasy utažených, neboť inkarnace z člověka do kočky jsi říkala, je nemožná. Přiznám se, že místy jsem byl trochu zmaten. Nejvíce mě ale zaujal hned úvodní příběh s názvem Kamenná sekera o Tamai běžci. Nesmírně jsem se nasmál, ale také jsem cítil nádherný pocit tepla a bezpečí, když jsem se dostal k části, kde popisuje ono bílé světlo. Nevím, zda si tento příběh vybavíš. Tamai běžec říká, že poznal Boha, kdy byl světlem a vším existujícím, zmocnila se ho láska a mír. Je to opravdu krásně napsáno a tak přicházím za tebou s dotazem: Je toto stav Boha? Toto je ten pocit, když budeme vědomě zažívat po osvícenosti?

Ano, to jste vy. Ano, to jste vy. Dostanete se k němu ale až za delší čas, teď budete zažívat určité stupně, které se budou neustále zvyšovat až přes všechny dimenze do posledního stadia.

A ještě jeden dotaz, smím-li položit.

Jak je to s těmi jogíny? Učíš nás, že do osvícenosti se dostaneme pouze přijetím a vývojem. Jogíni si však údajně tyto stavy dokázali navodit trvale. Je to pravda? Pamatuji si tvou přednášku, ve které zaznělo, že tímto by se tělo člověka rozteklo. Pochopil jsem tedy, že pokud chce toto člověk urychlit silou, stejně se nikam nedostane a je mu to vzápětí odebráno. Musí si tam stejně dojít přirozeným vývojem. Jak je to s jogíny?

Jogíni jsou ve 3D. V 5D se už nebudou objevovat, to už neexistuje, to je totiž úsilí dostat se do stavu osvícenosti. A ve stavu 5D jste všichni osvícení, když se tam samozřejmě dostanete, protože to je vlastně praxe osvíceného těla. To znamená, že jogíni jsou pouze ve 3D a už jsem dneska o tom mluvila, vlastně jógové praxe, neboli zastavováním myšlenek v takzvané meditaci, je velice náročná věc a nedělá ji tolik lidí. Vezměte si, kolik lidí dneska v populaci si může dovolit přijít domů z práce, seknout aktovkou a jít medítovat. Ještě, když máte děti, musíte se starat o rodinu. Ale pozor, to je právě to úžasné! Málokdo se může zavřít do jeskyně a 20 let nikoho nevidět. A i toho ještě nedosáhne, pozor jo? To je sranda – čas. A pozor, je to hodně životů, než by to tady dokázali, je to strašně dramatické a makačka a hodně, hodně egoismu je v ašrámech, věřte mi. Závidí si, závidí si duchovní pokroky a různé jiné věci a jsou tam i magické nástrahy. Četli jste Millarepu? Nádherná knížka, u prvního dílu jsem umírala smíchy. Všim si samozřejmě člověk musí prožít, to je totiž žebřík pro každého z vás. Nicméně tady, když si tím ten člověk prošel...pan doktor Tomáš v jedné přednášce říkával, že 25 let meditoval a vůbec se mu to nedařilo. Ono se říká, ale to je špatný pohled jakoby na to, není pochopen a je zkreslený, není viděný vlastně shůry. Vezměte si, že dřív bylo období té prázdnoty a všechny podmínky byly dobré v té Asii, kde to začalo, pak se to rozneslo po světě, pak to přišlo i do Ameriky, kde z toho udělali veliký byznys a posléze i do Evropy. Ale mezitím se planeta vyvíjela, přišlo hodně černé magie, Evropa prodělala války, přišlo hodně bílé magie, bylo poválečné období. A dnes je tady velmi mnoho připravených lidí, kteří nemusí usedat k meditacím, ale pochopí to, co vám říkám. Anebo žijí obyčejným životem, protože už konečně přišli na to, že ten obyčejný život je ten nejkrásnější, jaký může být. Ego se konečně už zmenšuje a proto nemusíte usedat k meditaci, můžete být pracujícím člověkem, otcem, který má rodinu, přijde z práce a věnuje se rodině. A ne aby odcházel na různé kurzy bílomágovské, jak být lepším. On prokáže praxi ve své rodině. Bez fňukání, že se jakoby obětoval, tu svoji duchovní cestu. Ne. Já přece se mám chovat k lidem tak, abych neupřednostňoval sebe. Máte být tím posledním, aby jste byli prvním. A tohle je skutečná pravda. Ale pozor, být posledním neznamená být posledním v radě a bědovat, že jsem poslední. Tudy cesta nevede. Vy tam máte být poslední, ale máte být šťastní, že všechna vaše JÁ před vámi tam budou dřív než vy. Pak jste prvním.

Tohle ale musíte prokázat v praxi svého života a v té únavě, když přijdete z práce a děti po vás něco chtějí a manželka zrovna nemá náladu a... Jsou věci, které musíte...ta hmota vám bude dělat takový ten vír, ten chumel, kdy nerozeznáte tady ty věci, kdy děláte jakoby dobře a kdybyste neměli, ale to si musíte uvědomit v sobě. A je tam jedno veliké základní pravidlo, které vás podrží ve správné rovině, že s kýmkoliv mluvíte,

mluvíte s Bohem a zároveň sami se sebou. Tehdy budete vědět, jak se máte ke světu chovat. (Potlesk).